Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 534
Marţi 9 iunie 1959

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură din R. P. R.

Cu toate forţele pentru succesul muncilor agricole

În regiunea Iaşi
Să fie intensificat ritmul praşitului

In ultima vreme, pe ogoarele regiunii Iaşi au căzut suficiente ploi care au făcut ca stadiul de vegetaţie a culturilor să înainteze simţitor. Aşa după cum e firesc însă, odată cu creşterea plantelor cultivate, în lanurile de porumb, floarea-soarelui, sfeclă etc., şi-au făcut apariţia şi buruienile. Pentru a le stîrpi, mulţi dintre ţăranii muncitori din regiune au folosit fiecare zi bună de lucru, prăşind întinse suprafeţe. Pentru aceştia, rezultatele se întrevăd destul de frumoase: culturile sînt dezvoltate normal promiţînd recolte bogate.

In frunte — gospodăriile colective

Gospodăria colectivă din Mitoc este cunoscută ca una din unităţile agricole cooperatiste din raionul Bîrlad care în anul trecut, cu toate condiţiile neprielnice de climă, a dobîndit recolte deosebit de frumoase. Astfel, de pe cele 55 de ha cultivate cu porumb, colectiviştii au recoltat în medie cîte 4.000 kg boabe la ha, iar la floarea-soarelui, de pe unele parcele, au obţinut cîte 2.600 kg. sămînţă la ha. In afară de semănatul la vreme, folosirea unei seminţe de calitate, lucrarea corespunzătoare a terenului înainte de semănat şi fertilizarea lui, o contribuţie de seamă la obţinerea acestor producţii a adus-o după părerea colectiviştilor, buna întreţinere a culturilor. Bazaţi pe experienţa dobîndită colectiviştii din Mitoc dau şi în acest an atenţia cuvenită îngrijirii culturilor. Astfel, pînă zilele trecute ei executaseră prima praşilă pe întreaga suprafaţă cultivată cu floarea-soarelui şi sfeclă de zahăr (92 hectare), aproape 50 la sută din cea de-a doua praşilă la aceste culturi. Asemenea gospodăriei colective din Mitoc, avansate cu executarea lucrărilor de întreţinere a culturilor sînt şi gospodăriile agricole colective „Pămînt desţelenit" şi „Drumul lui Lenin" din comuna Cîrpiţi, raionul Iaşi, „Victoria" din comuna Mogoşeşti, raionul Paşcani etc., care au prăşit pentru a doua oară însemnate suprafeţe cu floarea-soarelui, sfeclă de zahăr, porumb şi cartofi.

Ce fac agronomii?

Comunele Zorleni, Pogana şi Griviţa din raionul Bîrlad nu sînt situate la prea mare depărtare de Mitoc şi Popeni. Condiţiile de sol şi climă sînt deci în general aceleaşi. In timp ce gospodăriile colective din ultimele două comune au terminat de executat prima praşilă la floarea-soarelui şi sfeclă de zahăr iar pe o bună parte din supra-

P. VARAŞTEANU

(Continuare în pag. 3-a)

Brigăzile de mecanizare completă sînt gata de recoltare

Pe mecanizatorii Iancu Dumitru şi Alecu Marin din brigada a II-a de mecanizare completă a gospodăriei de stat Periş — regiunea Bucureşti — i-am găsit în ograda secţiei mecanice revizuind o combină C 1.

— Paralel cu celelalte lucrări de care răspundem, am început de mai multă vreme revizia şi reparaţia utilajului cu care vom lucra în campania de vară, mi-a spus tov. Iancu Dumitru.

Am aflat de la cei doi mecanizatori că cele două brigăzi de mecanizare completă din gospodărie s-au pregătit temeinic în vederea campaniei agricole de vară. Au revizuit tractoarele, plugurile, desmiriştitoarele, au reparat combinele C 1 şi S 4 mai vechi, cositorile mecanice şi celelalte maşini.

Toate reparaţiile au fost făcute de către membrii brigăzilor. Numai lucrările de sudură, strungărie sau tîmplărie au fost executate de către alţi tovarăşi din cadrul atelierului mecanic.

S-a făcut şi o instruire a mecanizatorilor în scopul exploatării corecte a combinei C 1. Mecanizatorilor care vor lucra cu combinele li s-a atras atenţia că în scopul evitării înfundărilor şi defectării vreunor organe de maşină nu trebuie să intre în lan, înainte ca combina să fi atins turaţia de regim ce trebuie menţinută în timpul lucrului. De asemenea, li s-a arătat că oblonul de pleavă trebuie bine reglat (ca nu cumva şnecul de spice să se încarce cu pleavă şi să se înfunde — iar lanţul cu palete de la transportorul de spice să se rupă).

Totodată, mecanizatorii şi-au revizuit cu grijă cisternele şi utilajul necesar aprovizionării tractoarelor cu carburanţi şi lubrifianţi. S-a repartizat brigăzilor şi numărul de oameni care vor lucra la bunker, ca şi sacii necesari pentru transportul cerealelor.

— De fapt noi ne şi socotim intraţi în campania de vară, mi-a spus tov. Iancu Dumitru. De pildă, cu greblele mecanice pe care le vom folosi la strînsul paielor lăsate de combine — în lipsa unei prese de balotat paie — am lucrat de curînd la strînsul lucernei pe care am cosit-o pe 80 de hectare. Tractoarele nu ne-au stat o zi măcar. Cu două dintre ele, am acţionat două tocători cu ajutorul cărora am pregătit 300.000 kg de nutreţ pe care l-am însilozat. Cu un tractor cu cultivator suspendat lucrez chiar eu la prăşitul porumbului. Am terminat primele 2 praşile pe 117 ha cu porumb boabe şi de mîine încep praşila a III-a. Celelalte maşini — discuitoarele, plugurile P. T. 3—30, combinele S 4 care ne vor deschide drum în lanuri sînt reparate şi stocate cu grijă, aşteptînd numai ziua începerii recoltării

Vizitînd secţia mecanică, m-am convins că şi cei opt mecanizatori din brigada a I-a de mecanizare completă care lucrează anul acesta 925 de hectare (potrivit specificului secţiei respective) au pregătit din vreme utilajul necesar viitoarelor munci.

Toate acestea sînt lucruri de laudă.

Ar fi necesar însă ca gospodăria să întocmească de pe acum şi planul muncilor de recoltare, astfel încît mecanizatorii din cele două brigăzi de mecanizare completă să ştie cu precizie termenele în care vor trebui să execute recoltatul, transportatul grînelor, aratul miriştilor etc. Ar fi bine de asemenea ca tovarăşii din comitetul de întreprindere să ia măsuri pentru organizarea întrecerii socialiste între membrii fiecăreia din cele două brigăzi.

ION DRINCU

PENTRU MAI MULTĂ MIERE, CEARĂ ŞI MĂTASE

INTERVIUL nostru cu tovarăşul ing. Ion Barac, *directorul Staţiunii centrale de sericicultură şi apicultură de la Băneasa.*

INTREBARE: La sporirea producţiei de miere, ceară şi gogoşi de mătase, cercetătorii staţiunii centrale de sericicultură şi apicultură sînt chemaţi să aducă o contribuţie importantă. In legătură cu aceasta am dori să aflăm cîteva din rezultatele obţinute anul trecut în această direcţie.

RASPUNS: Staţiunea noastră este o unitate tînără; ea a luat fiinţă în anul 1957. Una dintre preocupările de bază ale tehnicienilor care lucrează în cadrul staţiunii centrale şi în unităţile experimentale, este aceea de a contribui la ridicarea nivelului tehnic al sericiculturii şi apiculturii din ţara noastră, atît prin elaborarea de noi metode de creştere şi îngrijire care să asigure o înaltă productivitate, cît şi prin livrări de material biologic cu valoare ridicată. In cursul anului trecut, de pildă, staţiunea noastră, pe lîngă cantitatea de 840 de kg de sămînţă de viermi de mătase cu care s-a acoperit întregul necesar al ţării, a mai produs şi circa 16 kg de sămînţă elită. Datorită acestui fapt s-a reuşit ca anul trecut să fie lichidat în întregime importul de sămînţă şi totodată să se producă în ţară o sămînţă de calitate. In acest fel, a fost posibil ca în anul 1958 să fie realizată o producţie de 1,5—1,6 kg gogoşi la gramul de sămînţă, faţă de 0,700 kg cît se obţinea în trecut din sămînţa provenită din import.

In scopul satisfacerii cerinţelor mereu crescînde ale industriei noastre textile, cercetătorii din staţiunea centrală au terminat cu succes în anul trecut lucrările de formare a raselor de viermi de mătase Galben de Băneasa, Alb de Orşova şi Alb de Cislău.

Cercetătorii din sectorul apicol urmăresc printre alte preocupări, şi stabilirea metodelor ce duc la sporirea producţiei de miere şi ceară. Astfel prin experimentarea şi folosirea în practică a metodei familiilor de albine temporare, staţiunea experimentală apicolă-sericicolă Ruşeţu — regiunea Galaţi — a obţinut în anul trecut producţii record de cîte 68,46 şi 86,54 kg miere de fiecare stup. Au fost dobîndite rezultate bune şi în ceea ce priveşte sporirea producţiei de ceară. Aplicînd în producţie metodele elaborate de către staţiune, gospodăriile de stat Albeşti şi Progresul din regiunea Suceava au realizat cîte 805 şi respectiv 950 de grame de ceară de fiecare familie de albine, creîndu-se astfel şi un excedent de ceară-marfă pentru valorificare.

INTREBARE: Intrucît ne aflăm în sezonul lucrărilor din sericicultură şi apicultură, ne-ar interesa să cunoaştem ce măsuri aţi luat pentru realizarea în întregime în acest an a sarcinilor de miere, ceară şi mătase.

RASPUNS: Pentru 1959 sarcinile de producţie ce revin staţiunii noastre sînt mult sporite. Astfel în acest an trebuie să obţinem o producţie medie de 25 kg miere-marfă pe fiecare familie de albine. Pentru realizarea acestei producţii s-a asigurat din vreme numărul de stupi şi materialele necesare, iar staţiunile experimentale au luat măsuri pentru instruirea apicultorilor în vederea aplicării şi generalizării din acest an a metodei „familiilor temporare" precum şi a altor metode înaintate. In ceea ce priveşte organizarea deplasărilor de stupine, aceasta s-a făcut în aşa fel încît fiecare unitate să valorifice cel puţin două culesuri. Ca urmare a acestor măsuri luate, familiile de albine din toate unităţile noastre sînt bine dezvoltate şi capabile să valorifice culesurile în cele mai bune condiţii.

In sectorul sericicol s-au luat de asemenea măsuri pentru organizarea în cele mai bune condiţii a creşterilor de viermi de mătase pentru producerea seminţei elită. Pentru producerea seminţei industriale, în raioanele Olteniţa, Cislău şi Orşova creşterile se execută sub supravegherea şi îndrumarea tehnicienilor noştri.

INTREBARE: Lucrările consfătuirii pe ţară a fruntaşilor în creşterea viermilor de mătase au arătat care sînt rezervele şi căile sporirii producţiei de mătase naturală. Ţinînd seama de posibilităţile mari pe care le au unităţile agricole socialist-cooperatiste în dezvoltarea sericiculturii, v-am ruga să ne spuneţi ce obiective v-aţi propus în vederea sprijinirii acestor unităţi pentru dezvoltarea creşterii viermilor de mătase.

RASPUNS: Dezvoltarea sericiculturii în unităţile agricole cooperatiste este legată în prezent de asigurarea unei baze furajere corespunzătoare. Pentru dezvoltarea sericiculturii în aceste unităţi este necesar ca paralel cu utilizarea tuturor resurselor existente, să fie create acolo unde sînt condiţii şi plantaţii de duzi. Pe această linie staţiunea centrală a înfiinţat în gospodăriile agricole colective din comunele Radovanu, Curcani, Şoldanu şi Mitreni din raionul Olteniţa, plantaţii cu duzi din soiuri superioare, din care unele vor intra în producţie începînd cu anul 1960. Tot pentru sprijinirea producţiei, tehnicienii noştri îndrumă activitatea pepinierelor de duzi din regiunile Ploeşti, Piteşti, Timişoara şi Bucureşti.

In încheiere trebuie arătat că între colaboratorii staţiunii centrale şi unităţile agricole de producţie există o strînsă legătură. Tehnicienii staţiunii centrale îndrumă producţia sericicolă şi apicolă în 32 de unităţi agricole socialiste. Colaborarea strînsă cu unităţile direct productive ne ajută să axăm tematica cercetărilor noastre pe problemele legate de sporirea producţiei de miere, ceară şi mătase.

T. BILBIIE

Lucrări de îmbunătăţiri funciare pe suprafeţe cît mai mari

In ultima vreme, în majoritatea regiunilor ţării au fost intensificate lucrările de îmbunătăţiri funciare. Pînă la 1 iunie s-au deschis aproape 500 de şantiere. Altele au fost deschise după aceea sau urmează să fie deschise în curînd. Anul acesta se vor executa lucrări de îmbunătăţiri funciare pe aproape 470.000 de ha, suprafaţă ce întrece cu 105.000 de ha prevederile planului anual.

Majorarea cu peste 20 la sută a sarcinilor de plan a fost făcută la cererea oamenilor muncii din agricultură care sînt convinşi că lucrările de îmbunătăţiri funciare servesc propriului lor interes. La aceste lucrări iau parte sute de mii de muncitori agricoli, colectivişti, întovărăşiţi şi ţărani cu gospodării individuale; alături de ei lucrează voluntar numeroşi muncitori din industrie şi alţi oameni ai muncii de la oraşe. Pînă în prezent au fost amenajate pentru irigat 65.000 de ha, iar pe alte 25.500 de ha lucrările sînt în curs. Totodată, pe şantierele unde lucrul a început se efectuează drenări, indiguiri, regularizări de rîuri, desecări şi alte lucrări prin care se ameliorează 253.000 de ha. Pînă acum s-au executat terasamente în volum de 14.500.000 de metri cubi. De asemenea s-au construit numeroase staţii de pompare, apeducte, stăvilare, poduri etc.

Cele mai bune rezultate au fost obţinute pînă acum în regiunile Constanţa şi Piteşti. In aceste regiuni proiectele au fost asigurate din timp fapt ce a permis organizarea şi deschiderea din vreme a şantierelor.

Deşi s-a executat un volum mai mare de lucrări ca anul trecut, ritmul de lucru este sub nivelul posibilităţilor într-o serie de regiuni. Astfel, lucrările de indiguiri şi desecări nu se desfăşoară potrivit graficului de execuţie în regiunile Ploeşti, Stalin, Timişoara, Bucureşti, Craiova şi Iaşi. De asemenea sînt mult rămase în urmă lucrările de irigat într-o serie de regiuni ca Bucureşti, Galaţi, Autonomă Maghiară, Timişoara şi Oradea.

Intîrzierea poate fi recuperată printr-o mai bună mobilizare a maselor. Cu toate că ne aflăm în plină campanie de întreţinere a culturilor, există posibilităţi suficiente pentru terminarea grabnică a amenajărilor necesare irigaţiilor şi pentru înviorarea ritmului de executare a lucrărilor de indiguiri şi desecări. Comitetele executive ale sfaturilor populare au datoria de a menţine, cu sprijinul maselor şi prin folosirea întregii capacităţi a utilajului, un ritm viu de lucru pînă la terminarea lucrărilor pe fiecare şantier. Atenţie deosebită trebuie acordată folosirii cadrelor de specialişti pentru conducerea lucrărilor; de asemenea şi unităţilor agricole socialist-cooperatiste şi ţăranilor cu gospodării individuale care doresc să execute cu mijloace proprii lucrări de îmbunătăţiri funciare.

Totodată este necesar să se continue identificarea terenurilor ce urmează să fie irigate sau pe care trebuie să se execute lucrări de îmbunătăţiri funciare în anul viitor; aceasta pentru ca proiectarea şi, dacă e posibil, chiar şi execuţia să înceapă încă în acest an.

Timpul nu ne aşteaptă!

Peste cîteva săptămîni oamenii muncii de pe ogoare vor porni să strîngă recolta anului acestuia. In muncile de recoltare şi treieriş, ţărănimea muncitoare aşteaptă un sprijin preţios din partea S.M.T.-urilor, care, cu mijloacele mecanizate ce le au la îndemînă trebuie să asigure succesul campaniei agricole de vară.

Conducerile celor mai multe S.M.T.-uri din regiunea Bucureşti conştiente de faptul că în campania de vară lucrul trebuie să se desfăşoare repede şi bine, au acordat pregătirii utilajului necesar acestor munci atenţia cuvenită. In aceste zile în curtea S.M.T.-ului Andrăşeşti, se pot vedea toate cele 30 batoze, 31 secerători-legători, combinele, discuitoarele şi restul utilajului, reparate, rodate şi recepţionate. La fel, S.M.T.-urile Cuza-Vodă, Budeşti, Ulmeni, Videle, Putineiu, Vînători, Cocioc, Orbeasca şi Horia, au terminat de pe acum repararea întregului parc de maşini ce va fi folosit în campania muncilor viitoare.

Nu acelaşi lucru se poate spune însă despre S.M.T.-urile Balaciu, Roseţi, Brînceni, Titu, Eliza Stoeneşti, Bogdana, Ciulniţa şi altele, care au încă multe batoze, secerători-legători şi combine nereparate. La S.M.T. Balaciu mai sînt de reparat 12 batoze şi tot atîtea secerători-legători; 15 batoze mai are de reparat S.M.T. Titu etc.

Rămînerea în urmă a reparaţiilor la aceste unităţi a făcut ca pe întreaga regiune, în S.M.T.-uri să mai fie de reparat 120 de batoze şi un mare număr de secerători-legători, combine, motoare electrice, selectoare mecanice, dispozitive de treierat mazăre, prize de putere K.D. — 35 şi alt utilaj.

De ce această mare întîrziere în pregătirea utilajului? Căci, după cum se ştie, în acest an nu se simte o lipsă acută de piese de schimb şi materiale. Răspunsul este acela că numeroase S.M.T.-uri au început tîrziu lucrările de reparaţii la maşinile ce vor lucra în vară. La aceasta se mai adaugă şi faptul că munca de pregătire a utilajului n-a fost temeinic organizată, îndrumată şi controlată de conducerile unităţilor respective.

Totuşi, o cauză obiectivă care a dus la întîrzierea reparaţiilor în multe unităţi S.M.T. este şi aceea a lipsei materialului lemnos şi îndeosebi a rulmenţilor conici necesari la axele cailor de la batoză, materiale şi piese care au fost livrate în cantităţi insuficiente de către bazele de aprovizionare din Străuleşti şi Slobozia.

Cauze asemănătoare au dus la nerealizarea planului de reparaţii şi în gospodăriile agricole de stat din aceste regiuni. Dacă gospodării ca cele din Borăneşti, Andrăşeşti, Mavrodin, Zimnicele etc, au terminat reparaţiile, în altele ca: Slobozia şi Malu, mai sînt de reparat, printre altele, cîte 20-22 combine C-1. Pe întregul Trust Gostat mai sînt de reparat încă 41 de combine autopropulsate, 185 combine tractate, 62 de secerători-legători, 40 batoze şi alte maşini agricole.

Nici sectorul particular din regiunea Bucureşti nu este mai avansat cu reparaţiile. La ora actuală mai sînt de pus la punct 79 de batoze, 57 locomobile, 90 secerători-legători, 278 secerători-simple etc. Mult rămase în urmă sînt raioanele Olteni, Turnu Măgurele, Urziceni şi Roşiori.

Timpul nu ne aşteaptă! Toate organele agricole şi sindicale din regiunea Bucureşti au datoria să ia măsurile de cuviinţă pentru ca repararea utilajului necesar muncilor de vară să se termine în cel mai scurt timp.

I. LEŞEANU

Lucrări executate la întreţinerea culturilor

Zilele trecute membrii gospodăriei agricole colective „Progresul", din comuna Făcăeni, raionul Feteşti, regiunea Constanţa, au prăşit pentru a II-a oară cele 220 hectare de floarea-soarelui şi 87 hectare vie. In livada de pruni s-a făcut, pe cele 22 de ha stropitul contra omizilor. S-a efectuat de asemenea, praşila I-a la 20 de hectare cartofi. In livada tînără în suprafaţă de 2 ha s-a executat udatul pomilor contra secetei.

Fruntaşi în executarea acestor munci sînt tovarăşii: Cimpoeru Dinu, Popa Maria, Zgură Maria, Stan Stavostel şi alţii.

FRINCU CONSTANTIN
corespondent

PREGĂTIRI PENTRU TREIERIŞ

Mecanizatorii de la S.M.T. Chitila, regiunea Bucureşti, au reuşit ca pînă zilele trecute să termine în proporţie de 95 la sută repararea utilajului necesar pentru campania de recoltare. In fotografie: mecanicii Ion Neacşu şi Gheorghe Ionescu făcînd ultimele verificări unei batoze.

Foto: AGERPRES

O IMPORTANTĂ SURSĂ DE VENITURI

Serele gospodăriei colective „7 Noiembrie" din Codlea date în producţie în anul 1958, au adus venituri frumoase colectiviştilor. In acest an, recoltarea roşiilor de seră a început la 18 aprilie. Pînă la sfîrşitul lunii mai colectiviştii livraseră peste 600 kilograme de roşii. Acum ei construiesc o nouă seră pentru producerea materialului săditor legumicol şi floricol cu o suprafaţă de 140 m.p.; aceasta va intra în producţie în toamnă.

11 ANI DE LA NAŢIONALIZAREA PRINCIPALELOR MIJLOACE DE PRODUCŢIE

File din vechea şi noua istorie a unei UZINE

Cînd a intrat pe poarta fabricii lui Voinea pentru a-şi vinde forţa de muncă pe cîţiva lei, Malţanec Iuliu avea 24 de ani. Arăta voinic şi spătos, taman bun să mînuie cum trebuie strungul. A bătut sfios la uşa patronului.

— Tu ce vrei mă? l-a întrebat acesta.

— Aş vrea să lucrez, d-le Voinea.

— Da?! Şi ce ştii să faci?

— Strungar...

A fost repartizat la strungărie. Secţia se afla într-un fel de hrubă cu pereţii coşcoviţi şi afumaţi, înghesuită între alte hrube în care, la fel ca şi în prima, lumina pătrundea, chiar şi ziua în amiaza mare cu foarte multă zgîrcenie. Ca să poată lucra oamenii se foloseau de gazorniţe, cu feştile care ardeau mai tot timpul rărind puţinul aer care exista în încăpere. In hrubele acestea, cîteva sute de muncitori îşi măcinau zi de zi sănătatea pentru a umple casele de bani ale patronului. Puţin îi păsa lui Voinea că în fiecare leu cu care-şi rotunjea averea se afla nu numai sudoarea, dar şi o fărîmă din sănătatea şi viaţa muncitorului. Aşa cum puţin îi păsa dacă cel pe care-l exploata era om în toată firea sau un copilandru care încă n-apucase să cunoască copilăria. Fiindcă în fabrica de lîngă Obor lucrau peste 700 de ucenici, fii de muncitori şi ţărani. Erau perioade cînd aproape întreaga producţie a uzinei se baza pe munca acestor copii, care în dese cazuri, nu depăşeau vîrsta de 12 ani. Patronul angaja cu predilecţie copii, fiindcă pe aceştia îi plătea cu mai puţin de a opta parte din salariul unui muncitor adult. Salarii omeneşti? Concedii de odihnă? Măsuri de protecţie a muncii? Despre acestea nici nu se pomenea pe vremea lui Voinea.

— In timpul războiului fascist, povesteşte tov Malţanec, exista aici, în uzină, o secţie în care se fabricau bărci şi pontoane pentru armată. A lucra în secţia aceea, în vaporii de plumb care atacau puternic organismul, era ca şi cînd ai fi fost condamnat la moarte. Iar cine refuza să lucreze acolo era băgat la carceră sau trimis în prima linie a frontului. Cîţi oameni n-au plătit cu viaţa faptul c-au trebuit să muncească în acel loc al morţii...

Din amintirile muncitorilor mai vîrstnici se încheagă imaginea vechii întreprinderi. E aceeaşi imagine a suferinţii şi mizeriei pe care în Romînia burghezo-moşierească o găseai, într-o formă sau alta, în toate fabricile şi uzinele capitaliştilor, ca şi în satele stăpînite de moşieri şi chiaburi.

Dar fabrica n-a fost numai un loc al asupririi, ci şi un front de luptă. Organizaţi şi conduşi de comunişti, muncitorii de aici s-au ridicat în repetate rînduri la luptă împotriva exploatării. In anii celui de-al doilea război mondial, în condiţiile înaintării victorioase a Armatei Sovietice, în fabrică au luat fiinţă noi celule comuniste. Eliberarea a găsit colectivul fabricii gata pregătit pentru a-şi aduce întreaga contribuţie la refacerea economică a ţării şi apoi la construirea orînduirii noi, socialiste. La 11 iunie 1948, fabrica, alături de toate uzinele şi fabricile din ţară, a intrat în stăpînirea poporului. Muncitorii au început să scrie noua istorie a uzinelor care au primit numele utecistului Vasile Roaită.

*

Oridecîteori au prilejul să vorbească despre viaţa lor, Malţanec Iuliu sau Nicolae Pîrloagă, ca şi alţi muncitori mai vîrstnici din uzină obişnuiesc să-şi împartă în două anii lucraţi în fabrică. De o parte anii slugăriţi la patroni. Ani plini de chinuri şi suferinţe, de jigniri şi umilinţe fără număr. De alta, anii munciţi în întreprinderile noastre socialiste, anii în care muncitorii, deveniţi stăpîni ai fabricilor şi uzinelor, şi-au dezdoit spinarea. Sînt anii cei mai luminoşi din viaţa oamenilor şi a uzinei. Şi cînd povestesc despre anii aceştia, oamenii te îndeamnă să te uiţi în jur. Să priveşti atelierele spaţioase, prin care lumina soarelui pătrunde în voie. Să vezi utilajul modern cu care a fost înzestrată fiecare din secţiile uzinei. Să iei cunoştinţă de condiţiile omeneşti de lucru care au fost create muncitorilor eliberaţi de exploatare.

Bătrînul Malţanec Iuliu este astăzi maistru principal la secţia strungărie. Nicolae Pîrloagă conduce unul din atelierele secţiei a patra. Muncitorii tineri şi vîrstnici, mereu mai mulţi la număr, se bucură de condiţii noi de muncă şi viaţă. Fiecare din ei îşi aduce contribuţia la creşterea şi dezvoltarea uzinei.

In cei 11 ani de la naţionalizare, uzina s-a schimbat din temelii, s-a lărgit mult capacitatea de producţie a întreprinderii. Treptat, treptat, ea a devenit unul din centrele puternice prin care clasa muncitoare acordă sprijinul său frătesc ţărănimii muncitoare. Pe ogoarele ţării întîlneşti azi nenumărate maşini şi unelte produse de uzinele „Vasile Roaită" sau cu contribuţia lor. Pînă în 1954, fabrica a produs batoze de mare capacitate. Şi dacă în anul 1939—1940, de pildă, întreprinderea lui Voinea nu fabrica mai mult de 7—8 batoze pe an, în anii imediat următori naţionalizării, au fost fabricate cu aproape aceleaşi mijloace, 50 şi apoi 100 de batoze anual, precum şi alte maşini. Uzinele s-au profilat apoi în direcţia producerii de maşini moderne de semănat cereale, pompe de irigaţii şi desecări şi alt utilaj agricol. In fiecare an, uzinele şi-au adus contribuţia lor tot mai importantă la înzestrarea agriculturii noastre cu noi maşini şi unelte. Azi mai mult de jumătate din capacitatea atelierului este destinată fabricării de utilaj pentru agricultură.

*

Secţia IV-a este, ca să spunem aşa, locul de naştere al cunoscutelor maşini de semănat porumb 2 S.P.C.-2, atît de apreciate în unităţile noastre agricole. Fabricarea acestor maşini a ridicat, acum doi ani, în faţa colectivului secţiei, ca de altfel al întregii uzine, probleme dintre cele mai serioase. In cîteva luni trebuia executată o comandă de 1.500 de maşini. Pe lîngă faptul că uzinele nu mai executaseră astfel de comenzi, fabricarea unei astfel de semănători nu este de loc un lucru simplu. Era nevoie de timp pentru

V. BUDURU

(Continuare în pag 2-a)

TINEREŢE *pasiune* ENTUZIASM

Şi în acest an tinerii din satele noastre s-au angajat să desfăşoare acţiuni de mare importanţă în sprijinul agriculturii şi silviculturii. Angajamentele lor, spiritul patriotic care îi însufleţeşte vorbeşte grăitor despre creşterea conştiinţei noi socialiste a tinerilor muncitori şi ţărani muncitori. Iar aceasta se manifestă în cele mai diferite împrejurări.

Nu mi-aş fi închipuit bunăoară că în jurul angajamentelor tineretului se pot isca, totuşi înfruntări, o ascuţită luptă de păreri, doar aceste angajamente şi acţiuni patriotice reprezintă o contribuţie la realizarea şi depăşirea planului de stat în agricultură şi silvicultură. Şi totuşi se mai întîmplă ca tinerii să întîmpine greutăţi, mentalităţi potrivnice frumoaselor lor angajamente. Spre lauda lor însă, tinerii, cu entuziasmul care îi călăuzeşte ies învingători din această luptă cu rutina, inerţia şi indiferenţa unor inşi.

Pare curios să afirmăm că unele gospodării milionare cu un sector zootehnic bine dezvoltat, nu cresc păsări, se feresc chiar să crească deşi în fiecare an acestea sînt trecute în planul de producţie al gospodăriei. Utemiştii din raionul Codlea, care s-au angajat să ia sub îngrijire în unităţile lor ferme de păsări, au simţit, ca să zicem aşa, pe pielea lor această indiferenţă. O seamă de consilii de conducere ale gospodăriilor colective s-au ridicat împotriva creşterii păsărilor. Aşa s-a întîmplat la Vulcan, Prejmer, Codlea, Sînpetru. Iar pentru ca să găsească motive acestea nu au trebuit să-şi bată prea mult capul.

Nici iniţiativa creşterii iepurilor de casă nu a fost mai bine primită de unele consilii de conducere. Dimpotrivă. Dar tinerii colectivişti din raionul Codlea nu s-au descurajat. Material de prăsilă au găsit cu uşurinţă. A mai rămas... munca de lămurire cu preşedinţii. Secretarul organizaţiei U.T.M. din Hălchiu s-a ţinut zile în şir de preşedintele colectivei pînă acesta le-a aprobat să se construiască coteţele necesare. Apoi fiecare tînăr a adus iepurele lui matcă pentru ferma tineretului.

Nici utemiştii gospodăriei colective din Codlea nu au izbutit de prima dată în această problemă.

„Decît iepuri de casă, mai bine aţi creşte 2—3 porci", le-a răspuns tov. Ciolan Gh., preşedintele gospodăriei.

„Noi facem în gospodărie şi acest lucru, au răspuns tinerii. Dar avem sarcina să creştem în raion 6.000 iepuri de casă şi 4.500 de păsări. Trebuie să ne ajutaţi să îndeplinim această sarcină pe care ne-a trasat-o organizaţia. E prestigiul nostru în joc. Şi apoi o să dovedim în curînd că iepurii de casă sînt mai rentabili decît vă închipuiţi acum !"

Cu această fermitate au pornit la drum tinerii colectivişti din Codlea. Curînd au venit în sprijinul lor şi utemiştii de la fabrica Măgura Codlei, care au confecţionat din deşeuri, cîteva coteţe. Matca a fost asigurată prin procurarea a 5 iepuroaice.

În privinţa creşterii păsărilor tinerii au obţinut o victorie categorică : gospodăria colectivă din Codlea va creşte în acest an păsări. În curînd vor primi puii de la Făgăraş. Şi cînd te gîndeşti că pentru acest lucru a fost nevoie de atîtea discuţii.

Acum tinerii colectivişti din Hărman, Ghimbav, Feldioara etc., utemiştii din gospodăriile de stat Prejmer, Stupini se ocupă cu dragoste de creşterea păsărilor. Pentru creşterea iepurilor de casă au fost înfiinţate peste 12 ferme cu o matcă de 400 capete din rasa Marele Belgian. Iar alte ferme se vor înfiinţa în curînd.

În fruntea acestor acţiuni ale tineretului au fost utemiştii din gospodăria colectivă Hărman. Cînd s-a discutat în organizaţie problema organizării fermelor proprii ale tineretului, unul dintre utemişti, a spus : „Se ştie că noi nu punem acasă toate cloştile pe ouă. De aceea fiecare tînăr să pună acasă cîte o cloşcă. Puii îi vom creşte la noi trei săptămîni, iar mai departe îi vom creşte la gospodărie. Contribuim astfel la îndeplinirea angajamentelor noastre".

Iniţiativa tinerilor colectivişti din Hărman a fost urmată de cei din Ghimbav, Codlea, Feldioara, Hălchiu şi din alte comune. Din păcate, exemplul preşedintelui colectivei din Hărman, care a sprijinit cu însufleţire angajamentele tineretului nu l-au urmat toţi preşedinţii.

Dar sarcinile tinerilor din comunele raionului Coldea cuprind şi alte sectoare. Astfel tinerii au luat în îngrijire 200 ha sfeclă de zahăr, au curăţat peste 3.000 ha. de păşune prin muncă voluntară, au transportat pînă acum 50.000 tone gunoi de grajd şi s-au angajat să însilozeze în acest an 30.000 tone furaje din care 7.000 tone prin muncă voluntară.

În acţiunea de redare de noi terenuri agriculturii, tinerii s-au angajat să realizeze o suprafaţă de 350 hectare. Pentru a contribui la dezvoltarea creşterii animalelor comitetul raional U.T.M. a îndrumat 120 de tineri care să muncească în fermele zootehnice. Cei mai mulţi dintre aceştia s-au avîntat cu dragoste în această muncă frumoasă, de mare răspundere.

Am înfăţişat doar cîteva din angajamentele tineretului din comunele raionului Codlea. Ele sînt mult mai multe. In realizarea unora tinerii au întîmpinat greutăţi. Dar le-au biruit cu îndrăzneala, entuziasmul şi pasiunea vîrstei lor. Şi pentru aceasta merită felicitări.

LUCIAN CURSARU

CÎMP EXPERIMENTAL

Un lan de chimion înflorit constituie o privelişte de o rară frumuseţe. La staţiunea experimentală I.C.A.R. Măgurele, în cadrul laboratorului de plante medicinale chimionul constituie subiectul unor interesante cercetări. Se urmăreşte, printre altele, stabilirea dozelor şi epocilor optime de administrare a îngrăşămintelor la această plantă.

Foto : C. L.

La G. A. S. Secueni-Roman

Activitatea organizaţiei sindicale lasă mult de dorit

Oricum ai da-o oricum ai întoarce-o, cu tovarăşul Gheorghe Munteanu, preşedintele comitetului sindical al G.A.S. Secueni-Roman nu poţi s-o scoţi la capăt. Cînd aduci vorba de munca sindicală el îţi spune una şi bună.

— N-avem timp, tovarăşe, ne luptăm cu planul de producţie.

Atît el cît şi ceilalţi tovarăşi din comitetul sindical îţi vorbesc mereu despre plan fără să scoată măcar un cuvînt despre contribuţia comitetului sindical la realizarea planului de producţie. Ocoleşte să vorbească despre acest lucru deoarece în gospodăria agricolă de stat Secueni nu se poate spune mai nimic bun despre munca sindicală. Şi cîte lucruri frumoase şi demne de toată lauda nu ar putea face comitetul de întreprindere.

Muncitorii din această gospodărie sînt harnici şi pricepuţi. Aproape în toate ramurile de producţie ei obţin succese de seamă.

In sectorul zootehnic, de pildă, muncitorii depăşesc producţia zilnică pe cap de vacă furajată. Astfel, mulgătorul Băcăiţa Dumitru obţine în fiecare zi cîte 35 de litri de lapte în plus de la cele 12 vaci pe care le îngrijeşte. Ca el toţi mulgătorii de aici realizează însemnate cantităţi de lapte peste plan. In sectorul mecanic, tractoristul Gh. Sturzu este fruntaş pe gospodărie în muncile de întreţinere a culturilor, depăşind cu mult hantrajul planificat, el făcînd însemnate economii de motorină şi ulei, sau tov. Sturzu Stelian care în numai două săptămîni a reparat cele 6 combine ce i-au fost repartizate. Aceste combine sînt gata pentru recoltat. Tot aşa se poate spune şi despre maistrul de cultură. I. Orlovschi, şeful trupului de la Albeşti care s-a angajat să recolteze 100 de vagoane de sfeclă de zahăr de pe cele 20 de ha. irigate. Dacă cercetăm cu atenţie vom vedea deci că nu există sector de activitate în gospodărie unde muncitorii să nu se distingă în muncă.

Nu înţelegem de ce pentru comitetul sindical nu a existat o preocupare ca aceşti fruntaşi să fie popularizaţi la gazeta de perete, prin foile volante sau în consfătuirile de producţie arătîndu-se şi celorlalţi muncitori din G.A.S. metodele de muncă folosite de ei.

Din păcate în cadrul acestei gospodării consfătuirile de producţie nu se ţin cu regularitate, iar întrecerea socialistă este organizată numai pe hîrtie.

De asemenea nici şedinţele de grupe sindicale unde muncitorii ar putea să vină cu o serie de propuneri nu se ţin cu regularitate. La secţia Mirceşti a gospodăriei (din grupa acestei secţii face parte şi secretarul comitetului de întreprindere) nu s-a ţinut nici o şedinţă de grupă în acest an. Din această cauză muncitorii nu au posibilitatea să-şi spună păsurile şi nu-şi pot da seama în ce măsură angajamentele luate de conducere prin contractul colectiv sînt duse la îndeplinire.

De pildă în contractul colectiv se prevede că pe lîngă fiecare cantină se va forma o comisie de muncitori care să supravegheze dacă gestionarii de aici îşi fac întrutotul datoria.

Din cauză că această obligaţie nu a fost respectată, gestionarii Ciută Nicolae de la secţia Cordun şi Petroschi de la trupul Dulceşti au făcut ce le-a convenit. Ei au sustras alimente din hrana muncitorilor, iar cînd un muncitor lua de la magazie 100 de gr. de unt se trezea că la salariu i se opreau bani pentru 1 kg. Aşa s-a întîmplat şi cu alte cantităţi de alimente pe care muncitorii le-au luat de la aceste cantine. Acum aceşti gestionari sînt sub cercetări şi-şi vor primi desigur pedeapsa după faptele comise.

Din aceste cîteva date, este lesne de înţeles că în gospodărie nu a existat o muncă sindicală. Membrii comitetului de întreprindere în frunte cu tov. preşedinte Gheorghe Munteanu trebuie să înţeleagă că lucrînd în felul acesta ei nu răspund nici pe departe încrederii pe care muncitorii le-au acordat-o atunci cînd i-au ales în comitet.

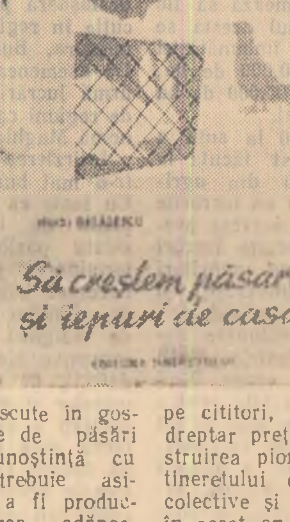
Consiliul sindical raional Roman are datoria de a se ocupa mai îndeaproape de acest comitet, pentru ca el să-şi poată schimba radical şi în cel mai scurt timp stilul defectuos de muncă.

ION GHEORGHIU

RECENZIE

Să creştem păsări şi iepuri de casă
de ing. Mihai Bălăşescu

De curînd Editura Tineretului a publicat lucrarea „Să creştem păsări şi iepuri de casă" de ing. M. Bălăşescu. Scrisă anume pentru pionieri şi şcolari, prin problemele teoretice şi practice pe care le tratează această carte poate fi de un real folos atît pentru elevii şcolilor profesionale cu caracter agro-zootehnic cît şi pentru tinerii îngrijitori de animale şi păsări din gospodăriile agricole colective şi de stat din ţara noastră.

In primul capitol al cărţii intitulat „Foloasele creşterii păsărilor şi iepurilor de casă" cititorul face cunoştinţă cu o serie de însuşiri productive ale acestora, iar în continuare şi anume în capitolul II el are posibilitatea să aprecieze pe baza calculelor făcute de autor care anume rase de păsări sînt cele mai indicate pentru a fi crescute în gospodărie. Odată şi rasele de păsări alese cititorul face cunoştinţă cu condiţiile de viaţă ce trebuie asigurate acestora pentru a fi productive. Pe lîngă amenajarea adăposturilor, care pot fi construite cu materiale din resurse locale şi cu cheltuieli reduse, autorul insistă asupra alimentaţiei ce trebuie dată păsărilor de producţie.

După ce face o trecere în revistă a raselor de porumbei şi păsări de agrement în capitolul IV autorul ne vorbeşte despre creşterea iepurilor şi îndeosebi despre cele mai productive rase de iepuri, despre amenajarea adăposturilor, aprovizionarea cu nutreţuri şi procurarea materialului de prăsilă.

In ultimul capitol al cărţii sînt înfăţişate o serie de observaţii şi cercetări ştiinţifice care pot fi executate cu bune rezultate de către pionieri şi şcolari. Unele observaţii se referă la rentabilitatea creşterii păsărilor iar altele la influenţa luminatului artificial asupra măririi producţiei de ouă la găini şi raţe, pe timpul iernii, a greutăţii puilor la ecloziune, asupra creşterii ulterioare, studiul creşterii în greutate a puilor şi bobocilor etc.

Scrisă într-o formă vie, pe înţelesul tuturor şi ilustrată cu numeroase grafice şi schiţe care conving pe cititori, această carte este un îndreptar preţios pentru educarea şi instruirea pionierilor şi şcolarilor şi a tineretului din gospodăriile agricole colective şi de stat care s-au angajat în acest an să crească un număr cît mai mare de păsări şi iepuri de casă. Pentru preţioasele îndrumări practice pe care le înfăţişează în cele peste 170 de pagini, recomandăm cu toată căldura această carte tinerilor spre a fi citită.

B. T.

„Ce mai zice difuzorul?"

Cînd vorbesc despre înoirile petrecute în satul lor în ultimii ani, ţăranii muncitori din Mărtineşti, nu uită să amintească şi despre înfiinţarea staţiei de radioficare. Dimineaţa, peste zi sau seara, în 165 de case, oamenii sînt nerăbdători să afle „ce mai zice difuzorul".

Fapt obişnuit într-unul din satele noastre.

Ceea ce apare ca neobişnuit este însă altceva. Se ştie că rolul staţiei de radioficare nu trebuie să se reducă numai la a transmite programele posturilor de radio centrale. Prezentarea sumedeniei de fapte ce se petrec în satul sau comuna respectivă, nu prezintă o importanţă mai mică pentru ascultători decît emisiunile centrale. Gospodăria colectivă întreţine exemplar culturile. O activitate tot mai bogată se desfăşoară la căminul cultural. Cîţiva tractorişti vor pleca la institute de învăţămînt superior, comuna se electrifică. Atîtea şi atîtea fapte ce cu greu pot fi aflate fără imediat ajutorul staţiei de radioficare. Şi sînt demne de aflat.

E drept, cu cîteva luni în urmă comitetul de redacţie al staţiei a încercat să încropească unele programe locale. Mare lucru n-a ieşit însă. Deşi în comună sînt peste 20 de intelectuali, profesori, medici, ingineri agronomi, doar 3—4 dintre aceştia sînt colaboratori ai staţiei de radioficare. Lipsa de colaboratori duce la improvizaţii. Aşa se face că în locul unor programe atractive, interesante, se transmit procese verbale de felul : „Conducerea căminului cultural a început să-şi intensifice munca culturală plecînd pe fiecare circumscripţie responsabili şi deputaţi pentru a prelucra diferite teme, pentru a forma un focar de discuţii pe marginea problemelor tratate". De cele mai multe ori însă ora locală nu se transmite. Ce spun despre această situaţie tovarăşii din secţia învăţămînt şi cultură a sfatului popular raional Focşani ? Iată ce spun. Pentru a avea dreptul la transmisie locală sînt necesare două lucruri : 1) confirmarea responsabilului comitetului de redacţie al staţiei şi 2) amenajarea tehnică a studioului.

I-am întrebat nedumerit : Cine vă împiedică să faceţi şi una şi alta ?

Răspunsul n-a făcut decît să scoată şi mai mult la iveală lipsa de interes a secţiei pentru soarta staţiei de radioficare din Mărtineşti, care a început să funcţioneze încă din 1953. Dacă ar exista puţină strădanie, ar fi cu neputinţă ca în vreme de peste 6 ani să nu poată fi rezolvate două probleme, care nu cer cine ştie ce efort.

Să mai adăugăm că staţia este încadrată cu 2 tehnicieni a căror activitate n-ar trebui să se reducă doar la deschiderea şi închiderea aparatelor aşa cum se petrec lucrurile acum.

Este clar că acestei situaţii trebuie să i se pună capăt. Şi cît mai repede spre folosul şi mulţumirea sutelor de ascultători din Mărtineşti.

O. TEOHARI

In scopul bunei preluări a cerealelor

Conducerea I.R.A.C. „Recolta" Oradea a luat o serie de măsuri importante pentru preluarea în cele mai bune condiţiuni a cerealelor contractate. Astfel, s-a hotărît ca fiecare bază de recepţie să fie încadrată cu cîte un lucrător de la I.R.A.C. „Recolta", care va răspunde de preluarea produselor contractate. S-au trasat sarcini ca în cel mai scurt timp să fie terminate operaţiile pentru întocmirea exactă a evidenţelor produselor ce urmează a fi preluate. Totodată, s-a trecut la întocmirea — de comun acord cu gospodăriile colective şi întovărăşirile contractante — de grafice de livrare a cerealelor, astfel ca preluările de produse să se facă în acelaşi ritm cu treierişul.

A fost organizată temeinic de pe acum şi munca contabilă la bazele de recepţie : lucrătorii I.R.A.C. „Recolta" au fost instruiţi să calculeze cu exactitate drepturile de spor legale ce se acordă unităţilor contractante, reţinîndu-se avansurile primite la încheierea contractelor.

Paralel cu preluarea cerealelor, o serie de achizitori şi I.R.A.C. „Recolta" vor achiziţiona fîn şi paie de la producători.

AL. ION

În plină activitate ŞCOLARĂ

In cadrul Centrului şcolar agricol din Salonta funcţionează şcoala profesională agricolă, şcoala profesională mecanică agricolă şi şcoala tehnică de maiştri agricoli.

In prezent elevii şcolii profesionale agricole împînzesc terenurile fermei noastre didactice, ale gospodăriei agricole de stat din Salonta şi a celei din Inand, unde elevii îşi cimentează cunoştinţele teoretice prin practica de producţie pe care o efectuează în aceste unităţi.

Rezultatele muncii acestor elevi desfăşurată la gospodăria de stat Salonta şi la ferma didactică a şcolii sînt frumoase. Elevii îngrijesc şi şeptelul de animale, care cuprinde 20 capete bovine, 250 de oi şi 100 miei, 150 de porci. Pe lîngă toate acestea ferma şcolii mai are şi o staţiune de incubaţie artificială, care aprivizionează atît sectorul socialist cît şi pe ţăranii muncitori, cu pui de rasă.

Atît culturile cît şi animalele îngrijite de elevii şcolii pot fi exemplu în faţa ţărănimii muncitoare. Elevii anului III al şcolii tehnice de maiştri agricoli se află în ultima practică de producţie în gospodării agricole de stat şi staţiuni experimentale, unde fac astfel cunoştinţă cu viitoarele lor locuri de muncă.

Elevii anilor I şi II ai aceleiaşi şcoli se găsesc în plină sesiune de examene. Pînă în prezent cele mai bune rezultate le-au obţinut U.T.M.-iştii, Chiş Florian, Zmola Ioan, Miloş Ioan, Balovh Alexandru şi alţii.

Elevii anului III ai şcolii profesionale mecanice agricole se găsesc şi ei în practică prin S.M.T.-urile şi gospodăriile agricole de stat ale regiunii Oradea şi se mîndresc că au contribuit din plin la terminarea din timp a muncilor agricole.

Ei aşteaptă cu nerăbdare ziua cînd vor fi angajaţi în unităţile socialiste şi vor avea în primire cîte un tractor de tip U.T.O.S. 26 şi 27, frumoasele tractoare romîneşti a căror faimă a trecut demult hotarele ţării noastre.

Aceşti elevi, care termină în curînd şcoala şi-au luat angajamentul solemn că vor merge în producţie în sectorul socialist-cooperatist al agriculturii şi cheamă pe colegii lor de la celelalte şcoli din ţară să le urmeze exemplul.

Elevii anilor I şi II ai şcolii profesionale mecanice agricole se află şi ei în toiul examenelor de sfîrşit de an. Ei vor promova clasele cu succes pentru că s-au pregătit temeinic în tot timpul anului şcolar. Iar după terminarea examenelor vor pleca cu bucurie să facă practică în gospodăriile de stat şi S.M.T.-urile regiunilor Oradea şi Timişoara.

ION BALOG
corespondent

File din vechea şi noua istorie a unei uzine

(Urmare din pag. 1)

studierea şi îmbunătăţirea proiectelor, pentru organizarea secţiilor, pregătirea cadrelor. Fiecare din sutele de repere care alcătuiesc maşina se cerea studiat în amănunţime, dimensionat, executat. Apoi nici asamblarea nu era un lucru uşor. Dar ogoarele nu puteau aştepta. Şi în aceste condiţii, multe probleme au fost rezolvate din mers. Au fost zile cînd muncitorii şi tehnicienii au lucrat din proprie iniţiativă şi peste program. Toţi însă îşi amintesc cu plăcere de acele zile.

— Lucram cu atîta încordare, că nici nu ştiam cînd trece vremea, ne spune lăcătuşul Cojocaru Costache. Cînd te trage inima să faci ceva, nu se poate să nu izbîndeşti.

— Şi apoi noi ţinem neapărat să ne respectăm angajamentele faţă de oamenii muncii de pe ogoare, adaugă strungarul Petrică Mihai.

Cu sprijinul organelor de partid şi de stat, uzina a trecut acest examen. In plus, ea a acordat un sprijin temeinic la instruirea cadrelor care să mînuiască aceste maşini. Acum secţia a 4-a s-a specializat în executarea unor astfel de maşini, ca şi a unor tipuri de alte semănători pentru cereale. In fiecare an pe porţile uzinei ies mii de maşini pentru ogoare.

De altfel nu numai fabricarea semănătorilor pentru porumb a ridicat astfel de probleme în faţa colectivului uzinei. Introducerea în fabricaţie a fiecărui nou tip de maşini pentru agricultură, ca şi pentru alte sectoare, cere cadre calificate şi o temeinică pregătire tehnică şi organizatorică. Nu există însă problemă care să nu poată fi rezolvată atunci cînd oamenii pun dragoste şi pasiune în tot ceea ce fac. Iar la „Vasile Roaită" e tot mai greu să găseşti altfel de oameni.

A apărut revista :

„Probleme agricole"
nr. 6 (iunie) 1959

Articolul de fond „Să organizăm temeinic campania agricolă de vară în unităţile socialist-cooperatiste" este semnat de ing. Eugen Alexe, adjunct al ministrului Agriculturii şi Silviculturii.

La rubrica „Studii şi cercetări ştiinţifice" sînt publicate articolele „Caracterele biochimice ale hibrizilor dubli de porumb cultivaţi la Fundulea în 1957" de prof. Mircea Ionescu şi colaboratorii, care lămureşte o problemă puţin cunoscută, aceea a valorii nutritive a porumbului dublu hibrid ; „Noi date privind biologia şi combaterea sfredelitorului porumbului în ţara noastră" de Fl. Paulian şi colab. ; „Contribuţii la stabilirea fazei optime de recoltare a ierbii de Sudan pentru fîn" de M. Niculescu şi colab. etc.

La rubrica „Referate" ing. M. Berindei semnează articolul „Unele probleme ale dezvoltării culturii cartofului în R.P.R.".

La rubrica „Îndrumări tehnice" profesor M. Manoliu şi ing. A. Covor publică articolul „Un factor hotărîtor în ridicarea producţiei la porumb".

Revista mai cuprinde articolul „Cartea Agricolă în Editura Academiei R.P.R." semnat de acad. prof. G. Ionescu-Siseşti, precum şi prezentări din reviste de specialitate străine.

★

Revista se poate obţine numai pe bază de abonamente la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii.

Consfătuirile de producţie — mijloc important de îmbunătăţire a muncii

La gospodăriile agricole de stat Romaneşti şi „7 Noiembrie" Segarcea, practica consfătuirilor de producţie, ţinute cu regularitate, nu-i prea veche. Abia la sfîrşitul anului trecut — după ce plenara C.C. al P.M.R. din noiembrie a demonstrat ce rezerve însemnate există în fiecare întreprindere pentru sporirea producţiei şi reducerea preţului de cost — comitetele sindicale din cele două gospodării au chemat pe muncitori şi ingineri la descoperirea şi punerea în valoare a acestor rezerve. De atunci, consfătuirile de producţie, organizate pe grupe sindicale, se ţin periodic. La consfătuirile de producţie, ţinute în ambele unităţi s-au făcut propuneri interesante şi valoroase.

O parte din propuneri se referă la creşterea productivităţii muncii prin introducerea micii mecanizări şi a perfecţionării utilajului existent. La gospodăria de stat „7 Noiembrie", de pildă, ca urmare a propunerilor făcute de muncitori s-au introdus în grajduri adăpătorile automate şi linii decovil pentru mecanizarea transportului interior. Aceasta a dus la creşterea numărului de vaci ce revin unui îngrijitor. Pînă la 15 iunie mica mecanizare va fi introdusă şi la crescătoria de porci, fapt ce va face ca un singur om să poată îngriji, fără a depune mai mult efort, de 400 de capete în loc de 100 cît prevede normativul. Tot la această gospodărie, mecanizatorul Const. Nicolaescu a propus modificarea unui plug cu tracţiune animală pentru a putea fi folosit la muncile în vii acţionat de tractorul H.T.Z. cu gabarit îngust. Modificarea a fost executată chiar de propunător. Plugul modificat are 4 brazde, e mai uşor decît cel obişnuit şi mobilizează mai bine solul. L-am văzut pe Nicolaescu lucrînd cu acest plug care avea în urma sa şi o grapă. Cel mai bun prăşit manual nu putea fi mai de calitate. Lucrările executate mecanizat costă de circa 3 ori mai puţin decît cele făcute cu animalele.

Propuneri în legătură cu mecanizarea unor munci în sectorul zootehnic s-au făcut şi la G.A.S. Romaneşti. Astfel, la această gospodărie care posedă în crescătorii peste 4.000 de porci, s-au mecanizat scoaterea apei din puţuri şi transportul ei prin conducte pînă la padocuri. Tovarăşul Marcu Constantin, autorul acestei propuneri, a început să îngrijească de 150 de porci în loc de 100. La fel ca dînsul procedează şi un alt muncitor. Normal ar fi fost ca, ţinîndu-se seama de uşurarea adusă muncii, fiecare muncitor să aibă în grijă un număr sporit de porci. Altfel productivitatea muncii nu creşte ci, dimpotrivă cresc cheltuielile de producţie pe unitatea de produs.

Un alt grup de propuneri ale muncitorilor şi inginerilor se referă la mai buna folosire a terenului. Ca rezultat al acestor propuneri la G.A.S. „7 Noiembrie" s-au fixat şi definitivat drumurile între trupuri. Inainte de aceasta drumurile erau foarte mobile, în special ca lăţime ; fiecare tractorist, şofer, conductor de atelaj îşi conducea vehicolul pe unde îi convenea mai bine. Prin îngustarea unor drumuri suprafaţa arabilă s-a mărit cu 5 hectare. Prin folosirea unor spaţii dintre construcţii s-au mai dat în cultură alte 5 hectare. Trebuie spus însă că-n privinţa micşorării suprafeţelor de teren neproductiv, în gospodărie se poate face mai mult. Construcţiile şi spaţiile necultivate dintre ele ocupă 115 ha, iar drumurile 111 hectare. Flora spontană care creşte între construcţii pe teren nebătătorit, precum şi faptul că unele drumuri sînt largi ca nişte bulevarde arată că gospodăria mai poate cîştiga teren.

Consfătuirile de producţie organizate de comitetele sindicale, din cele două gospodării dezvoltă mult spiritul de iniţiativă al muncitorilor. Adesea aceştia nu aşteaptă consfătuirile pentru a face diferite propuneri. Cînd situaţia cere urgenţă, ei merg la preşedintele comitetului sindical sau la altcineva din comitet, propun ceea ce socot că-i bine să fie făcut şi dacă traducerea în viaţă a propunerii depinde de ei, se apucă îndată de lucru. Astfel, la G.A.S. Romaneşti, mijloacele de transport hipo pe roţi cu cauciucuri ajunseseră de nefolosit. Aveau nevoie de cauciucuri care nu se găseau în comerţ. Atunci muncitorii de la ateliere s-au gîndit să le confecţioneze din anvelope de autocamion uzate. Iniţiativa muncitorilor a adus gospodăriei economii şi a repus în funcţie mijloacele de transport.

Uneori se fac însă şi propuneri care, de fapt, constituie vechi sarcini de serviciu ale autorilor lor. Astfel, în procesul verbal al unei consfătuiri a fost consemnată propunerea apicultorului Manda Tudor (G.A.S. Romaneşti) de a se aplica albinăritul pastoral. Or, aceasta este o veche recomandare a organelor agricole şi dacă, tov. Manda n-a aplicat stupăritul pastoral pînă acum este vina sa.

Pe lîngă cele arătate la consfătuiri, s-au făcut multe alte propuneri de către muncitori care, totodată, şi-au luat şi numeroase angajamente. Comitetele sindicale au urmărit felul cum sînt aplicate aceste propuneri. Aceasta explică de ce aproape toate au fost puse imediat în practică. Cît priveşte însă urmărirea îndeplinirii angajamentelor lucrurile nu stau la fel de bine. Evidenţa realizărilor se ţine de obicei în raport cu sarcinile de plan şi nu în raport cu angajamentele luate de către muncitori. Nefiind nici măcar întrebaţi cum stau cu îndeplinirea anumitor angajamente nu-i de mirare că unii muncitori nici nu mai reţin indicii, care şi i-au propus să-i atingă.

Este necesar de aceea, să se acorde mai multă atenţie urmăririi modului cum sînt duse la îndeplinire angajamentele luate ; altfel ele devin formale şi nu aduc nici o contribuţie la creşterea producţiei şi a productivităţii muncii, la reducerea preţului de cost al produselor.

ŞCOALĂ NOUĂ LA RUGINOASA

In comuna Ruginoasa, raionul Paşcani, ţăranii muncitori au construit prin contribuţie obştească şi muncă voluntară o nouă clădire necesară şcolii de 7 ani.

Foto: M. IVANCIU

Pentru întărirea gospodăriei colective

Dezvoltarea sectorului zootehnic — factor important

A trebuit să aștept cîteva ceasuri pentru a putea sta de vorbă cu tov. Șocariceanu Fătu, președintele gospodăriei colective din Ianca. Să conduci o unitate agricolă cu peste 2.375 de ha suprafață arabilă nu e o treabă ușoară, așa că e lesne de înțeles de ce arareori îl poți „prinde" pe președinte pe la sediu. Pentru mine unul, vremea scursă în așteptarea lui a fost destul de folositoare. Impreună cu Mămăligă Valentin, inginerul zootehnist al gospodăriei am dat în acest timp o raită pe la fermele de animale.

Primul popas l-am făcut la ferma de păsări, cea mai tînără ramură zootehnică dezvoltată de colectiviștii din Ianca. Aici, ne-au luat pe sus cu glasurile lor mici și pițigăiate cei peste 1.000 de pui de găină în vîrstă de numai 3 săptămîni și cei 720 de boboci de rață.

— Mîine sau poimîine îmi spune inginerul zootehnist, vom mai scoate de la incubatoarele gospodăriei încă 1000 de pui de găină. iar la 10 iunie vreo 800 de boboci de rață.

Gospodăria colectivă din Ianca are în plan să crească în acest an 5.000 de păsări. După calculele făcute și după posibilitățile pe care le au, colectiviștii speră însă să crească încă odată pe atîtea.

Cu mult au sporit și vor mai spori încă în acest an și numărul animalelor din celelalte ferme zootehnice. Ferma de porci, de pildă, numără acum 288 de capete, iar turma de oi cuprinde aproape 1.100 oi mame, în afară de cele 224 de mioare și peste 500 de mieluțe oprite pentru prăsilă. În ce privește creșterea oilor, inginerul gospodăriei îmi vorbește despre planul colectiviștilor de îmbunătățire a rasei acestora, prin cumpărarea chiar în anul acesta a unor berbeci merinos cu care să facă încrucișările respective.

Creșterea vacilor de lapte se bucură, de asemenea, de mare preț în gospodăria colectivă din Ianca. In prezent gospodăria posedă 230 de capete de taurine. din care 90 de vaci cu lapte (față de numai 75 la începutul anului). Pînă la sfîrșitul acestui an, numărul vacilor de lapte va trebui să ajungă la cel puțin 180. Aceasta atît pe bază de cumpărări, cît și din prăsilă proprie.

Paralel cu creșterea numerică a efectivului de animale, au sporit simțitor și producțiile din acest sector. Astfel, producția medie anuală de lapte pe cap de oaie a fost în anul trecut de peste 52 de litri; vacile dau în prezent în medie 12-14 litri de lapte pe zi, unele din ele ajungînd să dea chiar pînă la 26 de litri.

Ca urmare a dezvoltării sectorului zootehnic, în acest an vor crește considerabil veniturile obținute de colectiviștii din această ramură. Astfel, numai din creșterea porcilor, gospodăria va avea un venit de peste 200.000 lei, ea avînd contractați pînă în prezent cu statul peste 150 de porci, puși la îngrășat.

Intr-un ritm foarte viu se desfășoară în gospodărie și munca de construcții. Pentru a asigura animalelor adăposturi corespunzătoare, gospodăria și-a format o echipă de constructori și, folosind în bună măsură materialul local, durează an de an, tot mai multe construcții. In prezent ea are 4 grajduri cu o capacitate totală de 420 de capete vite mari, o îngrășătorie de porci, un saivan pentru 1.500 de oi, o hală de păsări, două puiernițe, iar pînă la sfîrșitul acestui an, va mai construi un grajd pentru 100 de capete vită-mare (cu adăpători automate, alei de furajare etc.), o maternitate pentru 100 de scroafe, două saivane pentru 1.000 de oi etc. Trebuie arătat că aceste construcții sînt ridicate numai din paiantă și cărămidă făcută de colectiviști și acoperite cu stuf sau țiglă, materiale care au costat destul de puțin.

Intre timp, sosind la sediul gospodăriei. președintele îmi spunea:

— Dat fiind faptul că gospodăria noastră s-a lărgit foarte mult numai în ultimii doi ani, va trebui ca în următorii 2-3 ani, să realizăm ceea ce alții au făcut în 7-8 ani.

Văzînd ritmul rapid în care se dezvoltă sectorul zootehnic și construcțiile. mi-am dat seama că spusele președintelui nu sînt numai simple vorbe ci că gospodăria a pornit într-adevăr cu pași mari pe drumul consolidării ei. Și, în această încordată luptă, dezvoltarea sectorului zootehnic constituie desigur un factor important.

V. POMPILIU

Tabere de vară pentru păsări

Se știe că producția de ouă a păsărilor este influențată într-o măsură foarte mare de condițiile de cazare și alimentație. Găinile ouătoare, de pildă, sînt sensibile la o alimentație unilaterală, deoarece pentru menținerea productivității și a sănătății, ele au nevoie, pe lîngă celelalte substanțe nutritive, și de mari cantități de vitamine.

Pentru a asigura păsărilor pe timpul verii o hrană completă, știința zootehnică recomandă ca acestea să fie scoase pe pășune în tabere de vară. In acest scop, se pot folosi cu bune rezultate coteţele mobile. Neavîndu-le, conducerile gospodăriilor de stat Salonta și Barmod utilizează cu succes pentru adăpostirea găinilor ouătoare și a tineretului avicol saivanele de oi, care au rămas libere pe timpul verii.

Lîngă saivane unde sînt adăpostite păsările, au fost mutate și cuibarele capcană. Aici în plin cîmp, găinile găsesc o pășune bună și în plus pot culege zilnic numeroși viermi și insecte. Pe lîngă acestea, iarba verde, soarele și mișcarea în libertate contribuie într-o măsură mare la menținerea sănătății păsărilor și la sporirea producției de ouă. In același timp, gospodăria poate executa în bune condiții dezinfecția adăposturilor de păsări și înierbarea padocurilor.

Ing. BALOGH ȘTEFAN
corespondent

La gospodăria agricolă de stat Carei

Sporirea producției de furaje — preocupare de seamă

Gospodăria agricolă de stat din Carei, regiunea Baia Mare, este o unitate agricolă de stat puternică. Anul trecut, gospodăria și-a încheiat activitatea cu un beneficiu de 3.250.000 de lei. O mare parte din aceste beneficii au fost realizate de către sectorul zootehnic.

La patru secții ale gospodăriei există grajduri bune, unde sînt ținute 350 de vaci cu lapte. În 1958, planul de producție la lapte a fost depășit cu 6 la sută, realizîndu-se în medie 2.900 de litri pe cap de vacă furajată. Prețul de cost al laptelui a fost totodată redus la 1,28 lei, față de 1,45 lei cît a fost planificat. Și în primele 4 luni din acest an, planul de producție a fost depășit cu 8 la sută.

Gospodăria crește acum la secțiile Miciurin și Andrid și 600 scroafe și 4.800 de porci. Sarcina anuală de plan a gospodăriei este însă de a îngrășa în 1959, peste 10.000 de porci. Circa 4.000 de capete din aceștia vor fi produși în gospodărie, iar restul se vor aduce din alte unități din regiune. Rezultatele obținute și în acest sector sînt bune: prolificitatea scroafelor este de 9 purcei la fiecare fătare, iar prețul de cost al purcelului a fost redus față de plan cu 40 de lei.

Vestite în toată țara sînt succesele gospodăriei de stat Carei în ce privește creșterea oilor de rasă merinos. În 1958, aci s-au obținut 8,05 kg. de lînă merinos de la fiecare oaie, față de planul de 5,7 kg., cu un preț de cost de 31 lei pe kg. Anul acesta, de la cele 700 oi mame s-au obținut 770 de miei (planul de fătări fiind îndeplinit în procent de 105 la sută).

— Care e cheia succeselor obținute aci, în sectorul zootehnic? I-am întrebat pe tov. ing. Hariton Șerban, agronomul șef al gospodăriei.

— In afară de buna organizare a muncii, de faptul că întrecerea socialistă se desfășoară cu însuflețire între muncitori și tehnicieni, precum și de atenția pe care o acordăm îndrumării și controlului muncii, un factor hotărîtor în dobîndirea acestor rezultate îl constituie preocuparea de a asigura și spori continuu producția de furaje.

Insămînțarea furajelor se face în fiecare an potrivit necesităților de la diferite secții, culturile respective fiind amplasate în apropierea grajdurilor de animale. In afară de aceasta, inginerii și tehnicienii gospodăriei se preocupă ca pregătirea și fertilizarea terenurilor, condiționatul semințelor furajere și lucrările de întreținere să se facă potrivit regulilor agrotehnice.

Astfel, în toamna anului 1958, au fost însămînțate în primul rînd 80 ha. cu secară masă verde. Pentru a se avea garanția că se va dobîndi o recoltă bună, terenul respectiv a fost arat, lucrat cu discuitoarele și însămînțat încă de la sfîrșitul lunii august. In primăvara acestui an, s-a executat grăpatul culturii, distribuindu-se apoi (la începutul lunii martie) pe o parte a culturii ieșită mai slab din iarnă 100 de kg. de azotat de amoniu la hectar. Cînd s-a cosit secara, de curînd, s-a constatat că s-a obținut între 8—15.000 de kg. de masă verde la hectar, față de 7.000 de kg. cît era planificat.

In gospodărie au fost însămînțate în primăvara anului trecut și ierburi perene pe 504 ha. (ca plante ascunse în grîu și orz). Aceste suprafețe au fost în prealabil fertilizate cu superfosfat și azotat de amoniu date păioaselor. Ele au fost grăpate anul acesta între 10—15 martie. Incepînd de la 18 mai, masa verde de pe 120 ha. a fost cosită și dată animalelor (prin pășunat ea ar fi fost călcată și s-ar fi pierdut o mare cantitate de nutreț). Restul suprafețelor cultivate cu ierburi perene vor fi cosite pentru fîn și pentru semințe, în luna iunie. În primăvara acestui an au fost însămînțate și 148 ha. cu borceag, porumb masă verde și alte plante de nutreț în ogor făcut de cu toamnă, discuit și grăpat în primăvară. Borceagul a crescut frumos (are peste 20 cm. înălțime). O parte a și fost recoltat și dat ca hrană animalelor, iar restul va fi cosit între 15 iunie—20 iunie și mai tîrziu, pe etape. Din estimările făcute de către inginerii gospodăriei, de pe aceste tarlale se vor obține 16—20.000 kg. masă verde la hectar. Porumbul masă verde va fi cosit în luna iulie și dat imediat în hrana animalelor.

O plantă furajeră importantă, dar cultivată în gospodărie pe o suprafață mai mică este sfecla furajeră. Pe terenul pe care a fost însămînțată, s-au dat în toamna trecută 25 de tone de gunoi de grajd la hectar și cîte 300 kg. superfosfat, odată cu arătura de toamnă. În primăvară, terenul a fost bine discuit și grăpat înainte de însămînțare. De curînd, cultura de sfeclă furajeră a fost prășită odată și se vor mai executa încă două prașile. Producția estimată este 35—40.000 kg. la hectar. Aceleași lucrări agrotehnice au fost executate și pe suprafața cultivată cu morcovi furajeri. Cît privește porumbul de siloz cultivat cu sămînță dublu hibrid pe 150 de hectare, aci s-a executat după lucrarea cu sapa rotativă o prașilă manuală și alta mecanică și se va mai prăși încă de 2 ori. Producția se estimează la 50.000 kg. masă verde la hectar.

O deosebită atenție s-a dat și fertilizării cu gunoi de grajd și superfosfat a celor 700 ha. pe care se cultivă porumb boabe. Lucrarea cu sapa rotativă și două prașile s-au terminat și la această cultură. Insfîrșit trebuie subliniat că și cele 200 de ha. cultivate cu orz de toamnă și 100 de ha. cu ovăz au fost bine îngrășate, în scopul sporirii producției la hectar. Cît privește cultura de soia furajeră pentru boabe, semințele au fost tratate cu nitragin, înainte de însămînțare.

I. ALEXANDRU

BRICIUL lui COSCAI

— Și zi așa, 12.500 de kg la hectar? N-am mai auzit despre asemenea recolte și doar îs grădinar de cînd mă știu, zise bătrînul, care ținea cu grijă, în brațe, punga cu arpagic.

— Să nu crezi că vorbesc prostii. Poți veni, la noi, la Frățești, cînd dorești și-ai să vezi că am dreptate, vorbi cu însuflețire Dumitru Coscai.

— Și pe cîte hectare ați avut semănat arpagicul, care-a dat 12.500 kg la hectar? întrebă, lungind vorba, cu subînțelesuri, un bărbat care sta pe banca din fața lui Coscai.

— Pe 4, răspunse repede colectivistul din Frățești.

Călătorul își țuguie buzele, vrînd parcă să mai zică ceva, dar se uită la ceilalți călători din vagon și un timp, tăcu.

Coscai și cu bătrînul vorbeau despre vreme, uitîndu-se pe fereastra vagonului, la cîmpul învrîstat cu ogoare verzi și negre.

— Și ce-ați făcut cu cinci vagoane de arpagic? reluă celălalt vorba.

— Le-am vîndut. Am luat 230.000 de lei. Bani buni. Și pe ricin am luat parale frumoase, răspunse repede Coscai.

— Pe la noi, pe la Daia, n-am auzit de așa recoltă și doar sînt și la noi grădinari, nu glumă. Avem la întovărășirea noastră, la „Brazdă-Nouă" 4 hectare de grădină, lucrată ca-n palmă, mai zise călătorul din Daia, aprinzîndu-și o țigară.

Dumitru Coscai simțea în vorbele călătorului pe care aflase doar că-l cheamă Radu și că-i de loc din Daia, spinii îndoielii, dar luat de vorbele bătrînului, care-l întreba cîte-n lună și-n soare, nu-l mai băgă în seamă. Călătorul însă îl privea stăruitor și din cînd în cînd zîmbea, trăgînd cu poftă din țigară. După o bucată de vreme, la Grădiștea bătrînul coborî.

— Am să vin negreșit pe la voi pe la Frățești, zise bătrînul coborînd grijuliu cu punga plină cu arpagic, în căciulă.

— Dacă vii, să întrebi de Dumitru Coscai, zise colectivistul din Frățești, scoțînd capul pe geam.

In vagon au mai rămas doar doi călători, bărbatul cel din Daia și-o femeie, cu care Coscai n-a mai vorbit. Cînd trenul a oprit într-o haltă, călătorul cel din Daia a coborît sprinten, din tren, apoi a strigat lîngă geamul lui Coscai:

— Măi, nene, ăla din Frățești.

Coscai apăru la geam.

— Să nu uiți briciul în tren, îi strigă de jos.

— Care brici? făcu mirat Coscai.

— Ala cu care-ai bărbierit 12.500 de kg. de arpagic la hectar, mai zise el în timp ce trenul se puse în mișcare.

Abia atunci s-a dumirit Coscai despre ce-i vorba și simți că se încălzește și că-i bat vinele de la gît ca niște ciocane. Era așa de cătrănit că nu se mai retrase de la geam Sta așa, cu fruntea înfierbîntată, în bătaia vîntului. „Adică ăla mă crede mincinos" mormăi el înciudat.

Cînd, după cîteva minute, trenul a oprit la Frățești, Coscai și-a înhățat coșul cu tîrguieli și-a ieșit din vagon.

— Ce-ai de ești așa de încruntat, tovarășe Coscai? îl întrebă, cum îl văzu, agronomul Ion Neagu.

Amărît, Dumitru Coscai îi povesti agronomului toată tărășenia.

— Tovarășe Coscai, omul a avut dreptate. De unde să știe el că ce i-ai spus dumneata e adevărat? Dacă i-ai fi explicat, cum am lucrat noi terenul însămînțat cu arpagic, cum l-am plivit și l-am prășit, cum l-am udat și l-am îngrijit, omul n-ar mai fi crezut că-i basm. Dar nu-i nimic, află cum îl cheamă și la toamnă poftește-l să vadă cum scoatem noi 15.000 de kg la ha. Dacă o să vadă cu ochii, o să-i treacă pofta de rîs, zise agronomul și se depărtă.

Vorbele lui Ion Neagu l-au uns la inimă pe Coscai. Cum avea cîte o clipă liberă, dădea fuga la tarlaua semănată cu arpagic. Acum sînt 5 hectare. Cînd ajungea în marginea tarlalei, Coscai își trecea palma aspră pe firele subțiri ca niște ace și simțea cum se topește în inima lui tot necazul. Apoi iar se înciuda. „Nu se poate. Nu înghit eu gălușca asta, fie-ar briciul al dracului să-i fie. Am să-l caut și să-l aduc colea, la toamnă, să vadă cu ochii lui recoltă de arpagic"... își zicea el și își căuta de treburi. Dar n-a fost nevoie să-l caute că după un timp s-a trezit cu omul din Daia.

— Am venit nene Dumitre să-ți văd arpagicul. Am vorbit cu Nicolae Bătrînu, secretarul organizației de partid, de la noi, de la întovărășire, și mi-a spus să vin să văd și eu cum l-ați muncit de ați scos atîta.

Dinspre poartă venea Ion Neagu, agronomul colectivei. Dumitru Coscai îl prezentă pe țăranul din Daia.

— A aflat că nu l-am mințit și-a venit pe la noi. Acum îl duc să-i arăt arpagicul, zise vesel Coscai.

— De-acolo vom scoate anul acesta 15.000 de kg, la hectar și te asigur că nu-i vorba de brici, ci de arpagic, glumi agronomul, dînd mîna cu vizitatorul din Daia.

I. TERBESCU

LA PĂSCUT

Gospodăria agricolă colectivă „Inainte spre socialism" din Dobreni, regiunea Bacău, dă o atenție deosebită sectorului zootehnic. Iată în fotografie pe ciobanul Cosmescu Constantin pășcînd o parte din oile gospodăriei.

Foto: LEO EFANOV

Mai multă grijă însilozării nutrețurilor în gospodăriile colective din raionul Lehliu

Paralel cu celelalte lucrări agricole de sezon, o acțiune importantă care trebuie să stea în această perioadă în atenția oamenilor muncii din agricultură, este însilozarea timpurie a furajelor. Pentru a vedea în ce măsură organele agricole sprijină pe colectiviști să însilozeze în aceste zile cît mai multe furaje, am vizitat de curînd cîteva gospodării colective din raionul Lehliu.

Din cele constatate pe teren, rezultă că în cele 40 de gospodării colective cîte există în raion, pînă la data de 6 iunie, nu fusese însilozat nici măcar un kilogram de nutreț verde din cele 15.000 tone cît trebuie să se însilozeze în acest an. Cu toate că numeroase gospodării colective din acest raion au posibilitatea să însilozeze în această perioadă cantități suficiente de furaje, datorită lipsei de preocupare din partea organelor agricole nu s-a făcut nimic în această direcție. Așa sînt, de pildă, gospodăriile colective „Alex. Sahia" din comuna N. Bălcescu, „Octombrie Roșu" și „Bela Brainer" din comuna Lupșanu, „Pămînt desțelenit" din comuna Lehliu, „Drumul belșugului" din comuna Gurbănești etc., care au în folosință bălți sau pot procura de la întreprinderile piscicole de stat existente în raion, cantități suficiente de stuf pentru a fi însilozate.

In afară de stuf, fiecare gospodărie colectivă are posibilitatea să însilozeze mari cantități de buruieni precum și frunze de sfeclă de zahăr și porumb, rezultate în urma prășitului.

Ținînd seama de continua dezvoltare a șeptelului în gospodăriile colective cărora trebuie să li se asigure suficiente cantități de furaje, se impune ca organele agricole raionale, șef secție ing. Gheorghe Bucur, să ia măsuri urgente pentru ca fiecare gospodărie colectivă să fie sprijinită să însilozeze în aceste zile, cît mai mari cantități de furaje. Pe lîngă stuf verde și resursele furajere verzi rezultate în urma prășitului, acum se pot însiloza diferite buruieni tinere precum și iarba fînețelor naturale și lucerna.

Pentru reușita acțiunii de însilozare a furajelor, este necesar ca încă de pe acum să se organizeze demonstrații practice privind însilozarea diferitelor plante. Cu acest prilej, trebuie să se arate concret colectiviștilor, cum este bine să se facă însilozarea diferitelor furaje. Nu mai puțină grijă trebuie acordată în această perioadă executării gropilor de siloz mai ales că cele existente nu satisfac decît în mică măsură necesitățile. De asemenea, pentru a se asigura cît mai mari cantități de nutrețuri în gospodăriile colective din raion, este bine ca în aceste zile organele agricole să îndrume pe colectiviști să însămînțeze după secară masă verde și rapiță, porumb furajer, sorg, floarea-soarelui și alte plante de nutreț.

B. TRAIAN

Să fie intensificat ritmul prășitului

(Urmare din pag. 1)

fețe și cea de-a doua prașilă, în primele trei comune, unitățile agricole socialist-cooperatiste n-au executat, prima prașilă decît pe 32, 29 și respectiv 19 la sută din suprafețele cultivate cu prășitoare. Faptul că primele trei comune sînt atît de rămase în urmă cu prășitul culturilor nu se datorește „răsăririi în rate" a culturilor, așa cum încearcă să se scuze organele locale. In aceste comune culturile, îndeosebi sfecla și floarea-soarelui, sînt uniform dezvoltate dar, din păcate, sînt puternic năpădite de buruieni. Una din cauzele principale ale întîrzierii acestor comune cu prășitul o constituie slaba preocupare a sfaturilor populare comunale și a inginerilor și tehnicienilor agronomi comunali, insuficienta mobilizare și îndrumare a țăranilor muncitori de către aceștia. Oare tovarășul inginer Popa Dumitru de la Zorleni și tehnicienii agronomi Huzană Eleonora și Ardeleanu Aurelia consideră că nu cade în sarcina lor problema îngrijirii culturilor? Foarte condamnabil este faptul că au fost neglijate culturi ca sfecla de zahăr și floarea-soarelui, care cer o îngrijire deosebită și care, fiind semănate de timpuriu, ar fi trebuit pînă în prezent să fie prășite de cel puțin 2 ori. Or, în comunele amintite mai sus, la aceste culturi s-a aplicat prima prașilă abia pe 42—61 la sută.

★

Am prezentat unele aspecte din cîteva comune din regiunea Iași. Privită în ansamblu situația întreținerii culturilor în această regiune este cu totul nesatisfăcătoare. Cele 81,7 procente realizate la prima prașilă pe totalul culturilor prășitoare pînă la data de 4 iunie, constituie foarte puțin în raport cu timpul înaintat, și mai cu seamă cu mijloacele de care dispune regiunea. Intr-o serie de raioane ca Vaslui, Bîrlad, Negrești și Murgeni, ritmul zilnic la prășit este cu totul sub posibilități. Intrebînd pe tov. Lebădă, șeful secției agricole regionale care este cauza rămînerii în urmă cu prășitul în aceste raioane, dînsul spunea că „slaba mobilizare" ar sta la baza acestei întîrzieri. Dacă așa stau lucrurile, socotim că este de datoria organelor agricole regionale și a tuturor celorlalți factori de răspundere din agricultura regiunii să ia grabnic măsurile cuvenite pentru ca în următoarele zile, printr-o mobilizare masivă și o îndrumare atentă, să se pună capăt rămînerii în urmă a lucrărilor de întreținere a culturilor.

COLECTIVIȘTII DIN BABA ANA

Acordă mare atenție plantelor tehnice

Multe lucruri bune s-au mai scris despre colectiviștii din Baba Ana. Se scriu și se vor mai scrie încă, căci faima lor de oameni harnici și buni gospodari a trecut de mult hotarele raionului Mizil și chiar ale regiunii Ploești. Prin buna organizare a muncii, prin dezvoltarea multilaterală, gospodăria lor s-a întărit și consolidat mereu, iar odată cu aceasta belșugul a intrat tot mai mult în casele colectiviștilor. De aceea la începutul acestui an, restul de țărani muncitori au intrat în gospodăria colectivă, terminîndu-se astfel colectivizarea agriculturii în comuna Baba Ana.

Hărnicia vechilor colectiviști a mobilizat și pe cei noi. Avînd 1.200 hectare teren arabil la peste 1.150 brațe bune de muncă, atenția lor s-a îndreptat în primul rînd spre dezvoltarea acelor culturi care cer un mare volum de lucrări, și care, în schimb, le va aduce în viitorul apropiat mari venituri bănești, precum și spre culturile aducătoare de venituri bănești imediate. Astfel, în primăvară, pe lîngă cele 28 ha de vie pe rod (de unde anul trecut au recoltat cîte 8.000 kg. struguri la ha.) au plantat încă 20 de ha vie nobilă și 5 ha cu pruni. La toamnă vor mai planta încă 10 ha cu vie, iar în 2—3 ani vor ajunge la 75 ha. de vie nobilă nou plantată. In acest scop au înființat o școală de vițe, unde au plantat 180.000 butași altoiți și 800.000 butași portaltoi necesari înființării de noi plantații. Școala de vițe va deveni o nouă și bănoasă îndeletnicire a lor.

Dar, odată cu perspectivele viitoare, colectiviștii din Baba Ana se îngrijesc și de realizarea unor venituri bănești imediate și încă în așa fel ca acestea să fie mult mai mari ca cele obținute în anul trecut. Pentru aceasta au sporit suprafața ocupată cu legume și zarzavaturi, de la 14 ha cîte au avut în anul trecut, la 28 de ha, din care jumătate irigată.

Un accent deosebit l-au pus și pe mărirea suprafețelor cultivate cu plante tehnice. Suprafața însămînțată cu sfeclă de zahăr a crescut de la 40 de ha cîte au fost cultivate anul trecut la 140 de ha, iar cea semănată cu floarea-soarelui de la 20 de ha la 62 de ha. Bineînțeles că pentru a realiza venituri mari, colectiviștii din Baba Ana nu se mulțumesc numai cu extinderea suprafețelor cultivate cu aceste culturi. Ei acordă multă atenție și aplicării măsurilor agrotehnice care duc la sporirea producției la ha. Așa, de pildă, la alegerea locului pentru cultura sfeclei de zahăr au ținut cont ca aceasta să urmeze după grîu și alte culturi bune premergătoare. Odată ales, terenul a fost arat din toamnă la 25—27 cm. adîncime, lăsîndu-l în brazdă crudă. Inainte de însămînțare colectiviștii au aplicat pe toată suprafața, cîte 120 kg. îngrășăminte chimice la ha, după care au boronit cu grapa cu colți. Semănatul l-au făcut devreme, între 15—20 martie la 45 cm. între rînduri, după care au dat cu tăvălugul. Floarea-soarelui a fost însămînțată de asemenea, într-un teren tot atît de bine pregătit și tot de timpuriu, la 28—29 februarie. Distanța între rînduri 70 de cm., iar între plante de 40 de cm. Sămînța au ales-o cu grijă din valorosul soi VNIIMK. Culturile au răsărit bine și uniform, dar numai atît nu ajunge pentru a dobîndi recolte mari.

Sporirea producției la ha. este strîns legată de timpul și felul cum se vor executa lucrările de întreținere a culturilor. De fapt, colectiviștii de aici știu acest lucru din experiența anului trecut, cînd, pe lîngă buna pregătire a locului, ei au efectuat la timp cîte patru prașile și răritul la sfecla de zahăr și cîte trei prașile la floarea-soarelui. Astfel, cu toată seceta din vara anului 1958, au recoltat cîte 22.000 kg. de sfeclă de zahăr la ha și cîte 1.600 kg. floarea-soarelui la ha.

Aceste rezultate, obținute în condiții de secetă, le-a arătat, odată mai mult, că sporirea producției la ha stă în puterea lor. De aceea, la întocmirea planului de producție din anul în curs, la aceste culturi, pe lîngă lucrările obișnuite de pregătire a solului, și însămînțatul la timpul optim cu sămînță de soi, ei au prevăzut și folosirea îngrășămintelor chimice și executarea la timp a 5 prașile. In plus, la floarea-soarelui vor mai aplica și polenizarea suplimentară.

Intre 6 și 8 aprilie, cînd pămîntul prinsese scoarță ce înlesnea evaporarea apei din sol și îngreuna creșterea plantelor, colectiviștii din Baba Ana au executat prima prașilă la floarea-soarelui, iar la 22—23 mai au dat pe cea de a doua, făcînd totodată și răritul.

Sfeclei de zahăr, de asemenea, i s-a aplicat prima prașilă la timp, în zilele de 25—26 aprilie. La 4 și 5 mai s-a făcut răritul cu atenție, în așa fel încît plantele cele mai viguroase au fost lăsate la 15—18 cm. distanță, asigurîndu-se astfel o densitate normală. Răritul a fost urmat de cea de a doua prașilă. In curînd se va aplica și a treia prașilă la ambele culturi. Apoi celelalte.

Nici lupta împotriva dăunătorilor n-a fost neglijată. Ei au controlat mereu culturile. Datorită acestui fapt ei s-au sezisat la vreme, prevenind răul la timp. La 8 aprilie, de exemplu, inginerul Ștefan Vasilescu a constatat că sfecla de zahăr este atacată de rățușca sfeclei. La două zile, de-asupra celor 140 de ha. zbura la un metru înălțime un avion care lăsa în urma lui norișori formați dintr-un strat fin de praf de Andrin. Lăsîndu-se pe plante praful Andrin a venit de hac dușmanului înainte ca el să le distrugă.

Datorită acestor lucrări, culturile de floarea-soarelui și sfeclă de zahăr s-au dezvoltat frumos, devenind lanuri bine închegate. Felul cum se prezintă culturile, în urma primelor îngrijiri, și hotărîrea colectiviștilor de a le face și pe celelalte tot așa de bine, a făcut ca tov. Ion Stanciu, președintele gospodăriei să aprecieze că cifrele înscrise în planul de producție de: 30.000 kg. la sfecla de zahăr și 1.800 kg la floarea-soarelui la ha, vor fi nu numai realizate dar și depășite. Ba mai mult el este încredințat că vor scoate cel puțin cîte 35.000 de kg. de sfeclă de zahăr la ha și cîte 2.000 de kg de floarea-soarelui de pe fiecare hectar. Aceste producții vor face ca gospodăria colectivă din Baba Ana să realizeze din cultura plantelor tehnice un venit bănesc de peste 1.500.000 lei, ceea ce va da posibilitate gospodăriei să-și dezvolte și mai mult sectorul zootehnic și să împartă frumoase sume de bani la ziua-muncă.

Iată de ce, despre colectiviștii din Baba Ana s-au scris, se scriu și se vor scrie încă multe lucruri frumoase.

V. CAZACU

Din UNIUNEA SOVIETICĂ

Oaspeți dragi în colhoz

A. ȘURIKOV

In colhozul „Amintirea lui Ilici" din apropiere de Moscova, ca un prețios și simbolic dar al prieteniei, este păstrat un blid mic și modest. Pe lacul lui negru și strălucitor, meșterii japonezi au înfățișat cu iscusință un cocor — pasărea păcii, a binelui și a fericirii, după credința japoneză.

... Seara aceea caldă, de primăvară, cînd a poposit în colhozul „Amintirea lui Ilici" din raionul Mîtișci un mare grup de oameni din diferite țări străine, va rămîne pentru multă vreme adînc întipărită în memoria și a oaspeților și a gazdelor. In acest grup, venit să vadă cum trăiesc și muncesc țăranii sovietici, se aflau oameni de diferite neamuri, cu culoarea pielei felurită, veniți în U.R.S.S. din Maroc și Irak, din Japonia și Camerun.

Pe unde n-au umblat peste zi oaspeții străini! Și la fermele de vite și pe ogoare și la grădinița de copii a colhozului. Și, firește, în casele colhoznicilor, unde au fost ospătați, potrivit binecunoscutei ospitalități rusești.

In carnețelele oaspeților au apărut cifre, la fel de grăitoare pentru toți oamenii, din orice colț al pămîntului ar veni ei: colhozul a realizat un venit de 5.800.000 ruble; ziua-muncă s-a plătit cu 20 ruble.

Oaspeții și-au putut da seama ce înseamnă aceste cifre fie chiar și numai din exemplul familiei colhoznicului Maximov. Capul familiei e șofer, soția lucrează la cîmp, băiatul muncește și învață, fata e studentă la Institutul de căi ferate.

— Și nu plătiți nimic pentru studii? o întrebă mirat pe stăpîna casei Nadiey Lamine, din îndepărtata Republică Guineea, cel mai tînăr stat din lume. Fata mai primește și bursă de la stat?

Dar nu se miră numai el. In casa încăpătoare, cu trei odăi, se vede mobilă bună, ca la oraș, radio, televizor, mașină de cusut, felurite aparate electrice. Unul din oaspeți cere voie să se uite în șifonier și după ce se uită, clatină cu admirație din cap: colhoznicii au lucruri bune și frumoase.

Da, și la Maximov, și la Petrov, și la Rijikov și la alți țărani de-aici se vede îndestularea care a pătruns temeinic în viața familiilor colhoznice de rînd. Și îndestularea aceasta e făurită prin muncă cinstită în colhoz.

...Cu cît umblă mai mult oaspeții prin colhoz, cu atît apar mai multe însemnări interesante în carnețelele lor. Ii impresionează în chip deosebit faptul obișnuit pentru oamenii sovietici că în colhozul „Amintirea lui Ilici", ca și în multe alte colhozuri din țară, se dau concedii plătite tuturor membrilor colhozului, cum și pensii de bătrînețe. Oaspeții sînt mirați și atunci cînd află că colhozul cheltuiește sume mari de bani cumpărînd pentru colhoznici bilete la casele de odihnă și la sanatorii.

La sediul consiliului de conducere al colhozului se dau informații precise: anul trecut s-au procurat 18 bilete din acestea. Colhoznicii care aveau nevoie de tratament special au putut pleca în vestitele stațiuni balneo-climaterice din Caucaz și de pe litoralul de la Riga.

Pe oaspeți îi interesează în chip deosebit viața spirituală a colhoznicilor. Ei pun întrebări amănunțite despre felul cum activează cercurile de artiști amatori, despre cărțile pe care le citesc colhoznicii. E greu de spus cît de încîntat a fost sirianul Nabulsi Nazir, cînd a găsit în raftul de cărți din casa lui Maximov o culegere de versuri ale poeților arabi, tipărită în traducere rusească de o editură din Moscova.

— Ce minunat e că țăranii ruși se interesează de poezia arabă! a declarat el. Aceasta e una din cele mai bune căi spre o prietenie internațională mare și sinceră.

Stînd de vorbă cu oaspeții, colhoznicul S. Romaniuk le-a spus că consiliul de conducere al colhozului mai are încă multe de făcut pentru satisfacerea cerințelor culturale tot mai mari ale colhoznicilor.

— Am fost cu toții adineauri la clubul colhozului, a spus Romaniuk. Vi s-a părut, de bună seamă, cam neîncăpător. Nici nouă nu prea ne place. In alte colhozuri s-au construit de mult cluburi mari, frumos mobilate. Noi am rămas în urmă în privința asta. Dar să mai poftiți peste vreo doi ani și atunci o să vă primim la Palatul cultural al colhozului, care va avea o sală de spectacole cu 500 de locuri, bibliotecă, și camere pentru artiștii amatori. Construcția aceasta o s-o începem la vară. Colhozul a și alocat fondurile necesare.

... Ziua aceea, bogată în atîtea impresii neobișnuite pentru oaspeți, a trecut repede și pe nesimțite. La despărțire, oamenii și-au strîns mîinile, s-au îmbrățișat, și-au dăruit suveniruri; și-au notat adresele, s-au înțeles să corespondeze.

In ziua aceea țăranii din colhozul „Amintirea lui Ilici" au făcut multe și interesante cunoștințe. Iar oaspeții, care au fost întîmpinați cu tradiționala pîine și sare în acest sat rusesc, pot fi încredințați că și-au făcut în persoana colhoznicilor de-aici prieteni buni și credincioși.

DIN R. P. BULGARIA

COOPERATIVA AGRICOLĂ DE MUNCĂ GARA CRICIM PE DRUMUL RAPIDEI DEZVOLTĂRI ECONOMICE

De-a lungul legendarului fluviu Marița, pe fertila cîmpie a Traciei, se află așezate satele Cricim, Curtovo Conare, Ioachim Gruevo și lîngă ele satele mai mici Trei Ape, Polotovo și Cereșovo. Țăranii muncitori din aceste sate și-au comasat cooperativele agricole de muncă (T.K.Z.S.) într-un singur centru — Gara Cricim. Acest lucru s-a petrecut în octombrie 1958, ca răspuns la hotărîrile Plenarei Partidului Comunist Bulgar din octombrie același an, cînd primul secretar al C.C. al P.C.B., tovarășul Todor Jivcov, a arătat necesitatea unei cît mai rapide dezvoltări a economiei naționale bulgare.

Justețea hotărîrilor partidului privind sporirea producției agrare sînt confirmate și de realizările actuale ale cooperativelor unice din Gara Cricim. Anul trecut cooperatorii de aici au dobîndit succese pentru care au fost invidiați de multe alte cooperative. Producția vegetală s-a ridicat la 35.167.300 kg. Fiecare hectar lucrat a adus în medie, cîte 9.200 kg produse și cîte 12.700 leva venit.

Anul trecut cooperatorii de aici au încasat în medie cîte 9.920 leva pentru media de 240 zile-muncă. Aceste venituri au fost realizate înainte de comasare. După comasare, cooperatorii au făcut aprecierea posibilităților de producție și-au văzut că sînt condiții pentru o importantă sporire a producției agricole. Și iată ce și-au propus ei în planul de producție și financiar al cooperativelor comasate, pentru anul 1959. La fiecare hectar de suprafață lucrată producția să crească la 11.900 kg, iar venitul la 20.100 leva; producția totală a gospodăriei să crească la 72.881.860 kg. Dacă acest plan se va realiza, venitul anual al fiecărui cooperator va crește la 15.710 leva, în afară de faptul că la fondul de bază se va aloca 16 la sută din venituri în loc de 7 la sută cît a fost în anul trecut; fondul cultural va crește cu 3 la sută și fiecărui cooperator bătrîn i se vor acorda cîte 1.000 de leva ajutor și cîte 50 de zile-muncă, în afara pensiei pe care o primește de la stat.

Conducătorii cooperativei au propus și cooperatorii au aprobat ca începînd din anul acesta, să se repartizeze cîte 5 la sută din venitul brut, pentru constituirea fondului „Minimum garantat" în vederea asigurării înaltelor recompensări a muncii și a înlăturării unor neajunsuri pricinuite de eventualii ani cu recolte slabe din pricina secetei și altor calamități naturale.

Au trecut aproape patru luni de cînd s-a trecut la realizarea noului plan al cooperativei comasate. Pe fiecare zi se înfăptuiesc noi pași în ducerea la bun sfîrșit a sarcinilor. Incă din timpul iernii, cooperatorii s-au ocupat de răsadurile de roșii timpurii, făcînd răsadnițe pe o suprafață de 70 de ha. O străduință deosebită au depus grădinarii cu experiență pentru întărirea răsadurilor și îngrijirea lor. Sub acoperămîntul de geamuri au crescut niște minunate răsaduri de roșii, care au fost duse la cîmp cu 15 zile mai devreme decît în anul trecut pentru ca să se poată face culesul în luna iunie. Numai această gospodărie este prevăzută să furnizeze organizațiilor comerciale pentru export 32.900.000 kg roșii.

Cooperatorii s-au îngrijit de răsaduri de calitate, pentru o producție dublă de ardei. Din această producție vor realiza circa 3 milioane de kg, adică de două ori mai mult decît în anul trecut. Au fost semănate aproape 200 ha de cartofi de vară de la care se așteaptă o recoltă de 1.885.000 kg, (de trei ori mai mare în comparație cu anul trecut).

Livezile gospodăriei ocupă o suprafață de 750 ha, iar viile 850 ha. Toată această suprafață este irigată. Anul trecut s-a obținut o recoltă de struguri și fructe de 9.200.000 kg, iar anul acesta se așteaptă ca ea să fie cu de trei ori mai mare. Este știut cîtă muncă și cîte măsuri trebuie luate spre a se îngriji și asigura o asemenea recoltă uriașă de struguri și fructe. Mana și viermii sînt dușmani care ar putea compromite recolta de struguri și fructe. Ca să nu se ajungă la asta, și culturile să fie ferite de dăunători și alți dușmani, trebuie ca îngrijirea lor să se întemeieze pe metode științifice. Pentru asta s-au înființat patru puncte de observație și prognoză, conduse de agronomi și înzestrate cu aparatura necesară pentru observarea temperaturii și a schimbărilor atmosferice, biologice. S-a încheiat un acord cu baza de protecție a vegetației de pe lîngă S.M.T.-Plovdiv pentru stropirea celei mai mari părți a culturilor rezistente și instalarea tuturor mașinilor de stropit ale gospodăriei. Stropitul de iarnă al pomilor care înfloresc timpuriu a fost făcut la timp și de bună calitate.

Au fost depuse griji deosebite pentru păstrarea umidității pămîntului în grădini și vii. In tot timpul iernii, semănăturile au fost udate și continuă să li se întrețină umiditatea necesară.

In timpul iernii au fost săpați 8 km de canale. După terminarea construcției noii stații de pompare pentru captarea apelor subpămîntene, terenurile irigate ale gospodăriei vor constitui 90 la sută din suprafața lucrată.

Pentru folosirea mai deplină a rodniciei pămîntului, cooperatorii au semănat în acest an, culturi suplimentare în livezi: 600 ha fînețuri și 100 ha sfeclă furajeră și de zahăr iar în vii: 500 ha fasole.

Ca vicepreședinte al cooperativei a fost ales agronomul Nicola Izracev venit aci de la Academia de Științe din R.P. Bulgară. In anul acesta el va face aici experiența folosirii maxime a pămîntului. Pe 40 de ha vor fi semănate, una după alta, patru culturi: spanac, roșii timpurii, porumb și varză de toamnă. Agrotehnica aplicată pentru acest fel de folosire a pămîntului se va aplica la anul pe suprafețe mai mari ca să se obțină o și mai mare sporire a producției.

In felul acesta membrii cooperativei agricole de muncă comasată Cricim înfăptuiesc sarcinile de plan care și le-au propus pentru o rapidă dezvoltare economică a gospodăriei lor.

R. P. MONGOLĂ

Crește nivelul tehnic al gospodăriilor agricole de stat

Ca urmare a dezvoltării rapide a agriculturii în R. P. Mongolă în ultimii ani a crescut considerabil și nivelul tehnic al gospodăriilor de stat. Acestea primesc tot mai multe mașini agricole și utilaje din Uniunea Sovietică și din alte țări socialiste.

In următorii trei ani, Uniunea Sovietică va livra Mongoliei 2.500 tractoare, 550 combine, aproximativ 3.000 autocamioane și alte mașini agricole destinate în special gospodăriilor de stat. Toate lucrările agricole, printre care aratul, boronitul, însămînțările, secerișul, strîngerea recoltei, selectarea semințelor etc. sînt în linii generale mecanizate. In afară de aceasta, a fost realizată în mare măsură mecanizarea proceselor care necesită un mare volum de muncă la creșterea animalelor. Astfel, mulgerea vacilor, tunderea oilor, diferite lucrări la fermele de păsări și fermele de porci se execută în prezent cu ajutorul celor mai moderne mașini agricole. Numai în 1958, gospodăriile de stat au primit 480 tractoare, 95 combine, peste 200 pluguri, aproape 100 semănători și peste 190 alte mașini.

Conform prevederilor, anul acesta, gospodăriile agricole de stat vor primi încă 420 de tractoare, peste 100 combine, un mare număr de mașini automate ș.a.m.d. In felul acesta gospodăriile agricole de stat vor dispune de 1.420 tractoare, aproximativ 440 combine și peste 550 mașini automate. In medie vor reveni cîte 70 de tractoare, 21 combine, 23 mașini automate de fiecare gospodărie. In 1959, în gospodăriile de stat va reveni cîte un tractor la fiecare 300 hectare pămînt arabil, o combină la fiecare 240 ha. de culturi cerealiere, o semănătoare la fiecare 150 hectare și o cositoare la fiecare 100 hectare de pășune.

In prezent, toate gospodăriile agricole de stat sînt electrificate, dispun de ateliere de reparații etc.

R. P. POLONĂ

Aniversarea gospodăriei agricole colective din Plawce

Primăvara a venit din nou și pe meleagurile colectiviștilor din Plawce, din voievodatul Poznan. In aparență nu se petrece aici nimic deosebit față de alte primăveri. Ca și în trecut oamenii, profitînd de timpul prielnic, au început să brăzdeze adînc pămîntul, să-l grăpeze, să semene cu grijă. Ei au văruit grajdurile, au curățat livada, au cărat gunoiul pe ogoare.

Și totuși pentru colectiviștii din Plawce primăvara anului 1959 nu este la fel ca celelalte, căci în aceste zile se împlinesc zece ani de cînd un grup de țărani, ascultînd îndemnul partidului, și-au unit pămînturile, făurindu-și o viață nouă.

A fost justă oare hotărîrea luată atunci? Dacă cineva ar pune acum o astfel de întrebare vreunui colectivist din Plawce, el ar răspunde cu hotărîre: da! A fost justă! Cu vreo doi ani în urmă cînd dușmanul a încercat să semene confuzie, căutînd să destrame gospodăria, colectiva a pierdut doar patru membri. Ieșirea acestora nu a dăunat, firește, cu nimic temeliei sănătoase a gospodăriei. Dimpotrivă, oamenii s-au unit și mai strîns, iar cei care atît de ușor s-au lipsit de gospodărie acum regretă și stăruie să fie reprimiți. Printre aceștia se află și fostul grăjdar Jan Markiewicz, care în anii cît a muncit în gospodărie a putut să-și ridice o casă în valoare de 120.000 zloți. „Mult mai bună era pîinea în colectivă, decît aceea pe care o cîștig acum" — recunoaște cinstit Markiewicz.

Gospodăria colectivă din Plawce este azi una dintre cele mai bogate gospodării agricole a raionului Sroda. In anul 1949 colectiviștii nu aveau nici grajduri, nici cocine. Azi în grajdurile încăpătoare, curate, sînt îngrijite 81 vite dintre care 64 vaci cu lapte, iar în cocine sînt îngrășați 195 porci. De vreo cîțiva ani gospodăria colectivă din Plawce și-a îndreptat atenția spre creșterea animalelor. Dificila problemă a nutrețului a fost și ea rezolvată. Plantele furajere, care în 1950 constituiau abia 7 la sută din suprafața însămînțată, ocupă acum o suprafață dublă. Numai trifoiul și lucerna s-au semănat pe aproape 40 de hectare. Membrii gospodăriei nu mai au grija nutrețului, le ajunge și pentru întreținerea vitelor gospodăriei și pentru animalele de pe lîngă casă. Acum gospodăria colectivă realizează numai din vînzarea laptelui un venit anual de 214.000 zloți, iar din animalele vîndute pentru tăiere obține circa 140.000 zloți anual.

Pe ulița principală a satului casele noi de zid, unele încă în roșu, ale colectiviștilor strălucesc în razele soarelui de primăvară. Jan Rauchut, fierarul și șoferul gospodăriei, a economisit din munca lui 105.000 zloți, a primit din partea statului un împrumut de 15.000 de zloți, apoi și-a ridicat o casă cu cîteva încăperi. Unele camere sînt mobilate ca la oraș. Wladyslawa Rauchut și-a planificat acum cumpărarea unei mașini electrice de spălat rufe. Anul trecut ei au realizat un venit bun lucrînd amîndoi în gospodărie.

In 10 ani veniturile gospodăriei din Plawce au crescut de mai mult de două ori. Multe schimbări s-au petrecut în satul Plawce de cînd a luat ființă gospodăria. Unele sînt vizibile — cum ar fi casele colectiviștilor, lumina electrică, podețele reparate, căminul cultural, altele pot fi exprimate prin cifre. Mari sînt însă și acele schimbări care nu se văd dar se simt. S-au schimbat și oamenii din colectivă, și nu numai că ei se îmbracă mai bine, că mănîncă și locuiesc mai bine, dar s-a schimbat însăși conștiința lor. Colectiviștii rîd azi în hohote cînd cineva le amintește despre toate zvonurile și balivernele cu care chiaburii voiau să-i sperie. Conștienți că lucrează pentru ei înșiși, colectiviștii știu că sînt proprii lor stăpîni, că numai ei decid în problemele gospodăriei lor. Și această conștiință a lor este, poate, cucerirea cea mai de preț în cei zece ani de existență a gospodăriei colective.

Știri agricole de peste hotare

● In colhozurile și sovhozurile din Cuban din cauza secetei care bîntuie în lunile de vară, semănatul în miriște al porumbului pentru masă verde nu dă rezultate. Semănînd însă porumbul în cuiburi așezate în pătrat cu cîte două plante la cuib și cosindu-l cînd plantele au atins 80-100 cm s-a obținut o producție de cca 10.000—11.000 kg. masă verde la hectar.

Deoarece cuiburile cosite încep să înverzească din nou, la 15 zile după cosire se prășesc mecanic între rînduri. In urma acestor lucrări, cu toată seceta din cursul verii, la 25 august plantele au atins o înălțime de 1,2—1,5 m pînă la 2—2,5 m, formînd chiar știuleți. Producția de masă verde a fost la a doua recoltă de cca 18.000 kg.

● In S.U.A. se produc anual 250.000—270.000 tone de sămînță hibridă de porumb. O atenție deosebită în producerea de sămînță hibridă se acordă spațiului de izolare și ruperii paniculelor la plantele mamă.

● In Ucraina funcționează în prezent 100 de stații de însămînțări artificiale, care posedă 1102 tauri și 1345 berbeci. Folosirea lor aduce economii importante. Numai prin utilizarea taurilor se realizează anual o economie de 13.620.000 lei în comparație cu monta naturală.

● In urma anchetei făcută de cercetătorul sovietic A. Smirnov la sovhozurile din cinci regiuni ucrainene asupra vîrstei optime pentru monta junincilor, el recomandă ca aceasta să se facă în timpul cînd junincile au vîrsta de 17-21 luni și greutatea corporală de 300-450 kg. Urmărind producția de lapte pe o perioadă de șase ani, el a constatat că este mai mare cu 15—36% la vacile care au fătat la o vîrstă mai tînără și deci cînd junincile au fost date la montă la vîrsta arătată mai sus.

● La Expoziția Internațională de la Bruxelles de anul trecut a fost prezentată o nouă metodă pentru conservarea laptelui, propusă de Wiser. Această metodă constă în pomparea oxigenului la o presiune de 3 atmosfere în sticle de 0,5—1 litru lapte pasteurizat și închis ermetic. Laptele conservat după această metodă își păstrează calitățile nemodificate timp de 2-3 săptămîni la o temperatură de 20 grade și pînă la 1 an, la o temperatură de opt grade.

Două fătări pe an de la oi

Pentru a aduce o contribuție cît mai însemnată la realizarea și chiar depășirea sarcinilor privind producția de carne și lînă înscrise în planul septenal al Uniunii Sovietice, ciobanul Ivan Malasenko din colhozul „Stalin" a reușit să obțină două fătări pe an de la oile colhozului printr-o atentă organizare a fătărilor și crearea condițiilor optime de hrană și cazare. In decurs de un an, la două fătări, cele 630 de oi ale colhozului au dat 1623 de miei. Malasenko s-a angajat ca aplicînd noua metodă să obțină în decurs de 7 ani, cîte 1485 miei de la fiecare 100 de oi și să producă în această perioadă 50.000 kg de lînă.

In momentul de față, experiența ciobanului Malasenko este studiată pe scară largă în regiunile situate de-a lungul Volgăi, în Kazahstan, în Ucraina și în alte ținuturi ale Uniunii Sovietice.

Rînduieli noi în agricultura Cubei

Sînt proaspete în amintirea tuturor evenimentele care s-au desfășurat în vremea din urmă pe insula Cuba din America Centrală și care au culminat cu victoria forțelor revoluționare și răsturnarea regimului odios al dictatorului Batista. Din mîinile unui regim care se sprijinea pe moșierii latifundiari, magnații finanței și monopolurile americane, puterea a fost preluată de reprezentanții burgheziei naționale mijlocii și mici, cu orientare democratică și antiimperialistă.

Triumful Mișcării revoluționare din 26 iulie, care a pornit acum aproape trei ani din munții Sierra Maestra, din sud-estul țării, vine să statornicească în Cuba rînduieli noi. Noul guvern al Cubei, în frunte cu Fidel Castro, conducătorul revoluției cubane, a elaborat un vast program în vederea înfăptuirii acestor rînduieli și a și luat o serie de măsuri practice în această direcție.

Printre celelalte măsuri de ordin politic și economic preconizate de planul elaborat de guvernul cuban — măsuri în legătură cu industrializarea țării, pentru restrîngerea activității capitalului străin, măsuri împotriva șomajului ș.a. — o mare importanță pentru economia Cubei o prezintă problema transformărilor din agricultură, știut fiind că cea mai mare parte a populației țării se ocupă cu agricultura.

Dar dacă cea mai mare parte a populației se ocupă cu agricultura, aceasta nu înseamnă că ea și stăpînește pămîntul pe care-l lucrează. In această țară, peste 200.000 de țărani sînt lipsiți de pămînt; ei lucrează în arendă pămînturile moșierilor. Pe aceste pămînturi lucrează, de asemenea în condiții grele, pe o plată de mizerie, mai bine de o jumătate de milion de muncitori agricoli, căci în Cuba pămîntul este încă în cea mai mare parte proprietate a marilor latifundii, în frunte cu mai multe companii nord-americane, ca de pildă faimoasa United Fruit Company. Este destul să spunem că aceste companii stăpînesc peste un milion de hectare de pămînt, din care jumătate necultivat, constituind „rezerva intangibilă" a respectivelor companii. E lesne de închipuit, în aceste condiții, cine se înfruptă din roadele pămîntului pe care trudesc cu sudoarea frunții țăranii și muncitorii agricoli cubani. Noul guvern al Cubei n-a întîrziat să ia măsuri în vederea îndreptării stărilor de lucruri din acest domeniu, hotărît să dea pămîntul acelora care-l muncesc. Zilele acestea, în munții Sierra Maestra, acolo de unde a pornit Mișcarea din 26 iulie — și lucrul acesta este simbolic — guvernul a ținut o ședință în legătură cu înfăptuirea unui vast program de reformă agrară. In urma acestei ședințe a fost emis un decret pentru înființarea Institutului național pentru reforma agrară, chemat să pună în aplicare noua lege agrară. In fruntea acestui institut se află primul ministru Fidel Castro.

Reforma agrară din Cuba se va înfăptui în două etape. In prima etapă, țăranii lipsiți de pămînt vor primi pămînturile care aparțin statului și cele care au fost confiscate de la foștii partizani ai lui Batista. Țăranii împroprietăriți vor primi totodată un ajutor financiar din partea guvernului, pentru a putea lucra pămîntul căpătat. In afară de aceasta, țăranii care posedă 2—3 caballerias de pămînt, își pot extinde proprietatea, cumpărînd pămînt, pînă la 4,5 caballerias, la un preț convenabil, de la marii moșieri care sînt obligați să-și vîndă surplusurile de pămînt dacă se ivesc cumpărători. Pentru desfacerea produselor agricole, în prima etapă de aplicare a reformei agrare se vor organiza cooperative de specialitate, sprijinite de stat.

In cea de-a doua etapă vor fi confiscate pămînturile de la toți latifundiarii, cubani și străini, posesori a peste 30 caballerias, cu excepția celor cultivate cu trestie de zahăr și orez și a celor ce aparțin marilor ferme crescătoare de animale. Pămînturile confiscate vor fi distribuite țăranilor.

După cum relatează ziarul „Revolucion", prin reforma agrară din Cuba se va da pămînt unui număr de peste 200.000 de țărani.

In cadrul aplicării reformei agrare se vor lua și o serie de alte măsuri, menite să ducă la dezvoltarea continuă a agriculturii țării. Sub îndrumarea Institutului național pentru reforma agrară, se vor popula terenurile necultivate confiscate de la latifundiari, organizîndu-se aici stațiuni ale statului pentru ajutorarea țăranilor, înzestrate cu mașini și unelte agricole de închiriat, școli agricole, ferme experimentale ș.a.

Poporul cuban a primit cu un mare entuziasm legea reformei agrare, „legea fundamentală a revoluției", așa cum a denumit-o primul ministru Fidel Castro. Și poporul dă tot sprijinul pentru punerea în aplicare a acestei reforme, menite să ducă la propășirea economică a țării, la ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc.

CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT

Activitate sportivă de masă în satele regiunii Galați

Activitatea sportivă de masă din comunele și satele regiunii Galați este an de an mai rodnică. Este un merit al organelor U.C.F.S., care se preocupă să angreneze pe terenurile de sport un număr cît mai mare de oameni ai muncii de pe ogoare. Acest lucru a ieșit în evidență cu prilejul concursurilor sportive din cadrul Spartachiadei de iarnă și, de asemenea, se poate remarca și în prezent, cînd se desfășoară numeroase competiții sportive de masă. In special, se poate vorbi despre o activitate mai intensă în raioanele Bujoru, Liești, Focșani, Filimon Sîrbu și Panciu, unde numărul asociațiilor sportive și a membrilor înscriși în U.C.F.S. a crescut simțitor. In raionul Bujoru sînt 26 asociații sportive care numară peste 7000 de membri înscriși în U.C.F.S., iar în raionul Panciu sînt 22 asociații sportive cu peste 5.000 de membri. Aceste raioane s-au preocupat și de problema încasării cotizațiilor. Astfel, în primele 3 luni ale acestui an, în raionul Bujoru, s-au încasat 24.000 lei, iar în raionul Panciu, 18.000 lei. In raionul Focșani s-a încasat numai în luna martie, peste 13.500. Iată numai cîteva cifre, care ne demonstrează că consiliile U.C.F.S.-urilor din raioanele respective sînt active și urmăresc îndeplinirea obiectivelor principale ale mișcării de cultură fizică și sport. O frumoasă activitatea desfășoară asociața sportivă „Siretul" din Nămoloasa-Tîrg, raionul Liești, care numără aproape 500 de membri. In comuna Bujoru sînt 4 asociații sportive, care cuprind pe sportivii gospodăriei agricole de stat, ai gospodăriilor colective precum și de la S.M.T. De pildă, asociația sportivă „Progresul" din această comună, numără peste 900 de membri înscriși în U.C.F.S. cu cotizațiile plătite la zi. Aceștia practică cu multă plăcere fotbalul, șahul și trînta.

Fiindcă am pomenit de trîntă, vrem să menționăm că această disciplină sportivă ca și halterele, sau atletica grea, cum i se mai spune — sînt foarte mult îndrăgite și practicate în comunele și satele din regiunea Galați. De altfel, trebuie să subliniem, că la ultimele ediții ale Spartachiadei de vară și iarnă, regiunea Galați a ocupat locul I pe țară la concursurile de trîntă.

In regiunea Galați, sînt însă și unele raioane unde se desfășoară o activitate sportivă mai slabă, așa cum sînt bunăoară raioanele Vrancea și Berești. Acestea au rămas în urmă cu încasarea cotizațiilor, cu înscrierea de membri în U.C.F.S. și, în general, trebuie să arătăm că aici activitatea sportivă este foarte redusă. Recent, stînd de vorbă cu tov. N. Tofan, președintele consiliului regional U.C.F.S. Galați, acesta ne-a spus că s-au luat o serie de măsuri pentru remedierea acestor lipsuri. Printre primele măsuri sînt: întărirea organizatorică a consiliilor asociațiilor sportive; organizarea de cursuri pentru instruirea președinților de asociații sportive; trimiterea unor echipe sportive model din Galați în diferite comune și sate, unde să facă demonstrații și să ajute la popularizarea unor ramuri sportive. De asemenea, se vor organiza duminici sportive, concursuri populare la diferite discipline sportive și se va urmări să se dezvolte bazele sportive, amenajîndu-se noi terenuri de sport etc. Aici, mai putem sublinia angajamentul luat de țăranii colectiviști din raionul Panciu de a da cîte o zi-muncă pentru crearea fondului necesar activității sportive. De asemenea, asociațiile sportive din raioanele Bujoru, Berești, Călmățui, Galați etc. și-au luat angajamentul ca toți membrii U.C.F.S. să fie cu cotizațiile plătite la zi. Sportivii din aceste raioane participă la diferite acțiuni patriotice și s-au constituit în brigăzi care s-au angajat să contribuie la strîngerea la timp a recoltelor de pe ogoare.

In planul de activitate pe anul 1959, al U.C.F.S. regiunea Galați este prevăzut organizarea de asociații sportive în toate comunele și satele cu o populație mai numeroasă. Apoi, este prevăzut organizarea unor competiții de masă sătești: „Cupa recoltelor bogate", „Cupa secerișului", la disciplinele fotbal, volei, oină, trîntă etc.

Desigur, că aceste acțiuni vor contribui din plin la dezvoltarea activității sportive de masă în comunele și satele din regiunea Galați, regiune care se numără, în prezent, printre cele fruntașe.

ANUNȚ

In atenția cadrelor cu pregătire medie agricolă, silvică și veterinară

Ministerul Agriculturii și Silviculturii în colaborare cu Asociația Științifică a Inginerilor și Tehnicienilor din R.P.R. vor elabora și publica „Anuarul cadrelor tehnice și de specialiști cu pregătire medie agricolă, silvică și veterinară". In acest scop cadrele cu pregătire medie sînt obligate să completeze formularele tip de fișă personală pe care, după completare, le vor trimite — pînă la 1 iulie 1959 — pe adresa: „Ministerul Agriculturii și Silviculturii, Bulevardul Republicii nr. 24, București. Pentru comisia de elaborare și editare a Anuarului".

Formularele tip de fișă personală pot fi ridicate de la secțiile agricole regionale și raionale, trusturile gostat, direcțiile silvice, filialele regionale A.S.I.T., unitățile de învățămînt și cercetări științifice.

Fișele vor fi completate de absolvenții următoarelor școli de nivel mediu din sistemul M.A.S.: școli de agricultură de gradul II, licee agricole, școli conductori tehnici, școli de subingineri, școli medii tehnice, școli tehnice de maiștri, școli tehnice, școli speciale de doi ani pentru gospodăriile agricole colective. Fișele vor fi completate și de maiștrii asimilați în condițiile Hotărîrilor 91/1955 și 1434/1956.

CRESCĂTORI DE VIERMI DE MĂTASE!

Vreți să obțineți o producție mare de gogoși de mătase?
Dați frunză viermilor din trei în trei ore.
Hrăniți viermi și pe timp de noapte.
In vîrsta a cincea și la urcarea viermilor pe tufe, păstrați răcoare în camera de creștere. In caz de timp răcoros și ploi mențineți temperatura în camera de creștere în jurul a 23°—24° C., făcînd focul dacă este nevoie.
Nu recoltați gogoșile de pe tufe înainte de opt zile de la urcare.
Sortați gogoșile pe cele trei calități și predați-le la centrul de colectare în maximum două zile după recoltare.
Obțineți venituri mari dacă predați întreaga producție de gogoși de calitatea I-a.

DEȚINATORI DE OI!

Conformați-vă întocmai dispozițiunilor din deciziile sfaturilor populare cu privire la termenele de tundere a oilor!

Predați la timp unităților D.C.A. lîna rezultată din tunderea oilor, atît pentru contracte în cantități sporite, cît și pentru cotă. Contribuiți în acest fel la asigurarea materiei prime pentru industria producătoare de bunuri de larg consum și realizați totodată venituri importante pentru gospodăriile voastre.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București, telefon 17.60,10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".